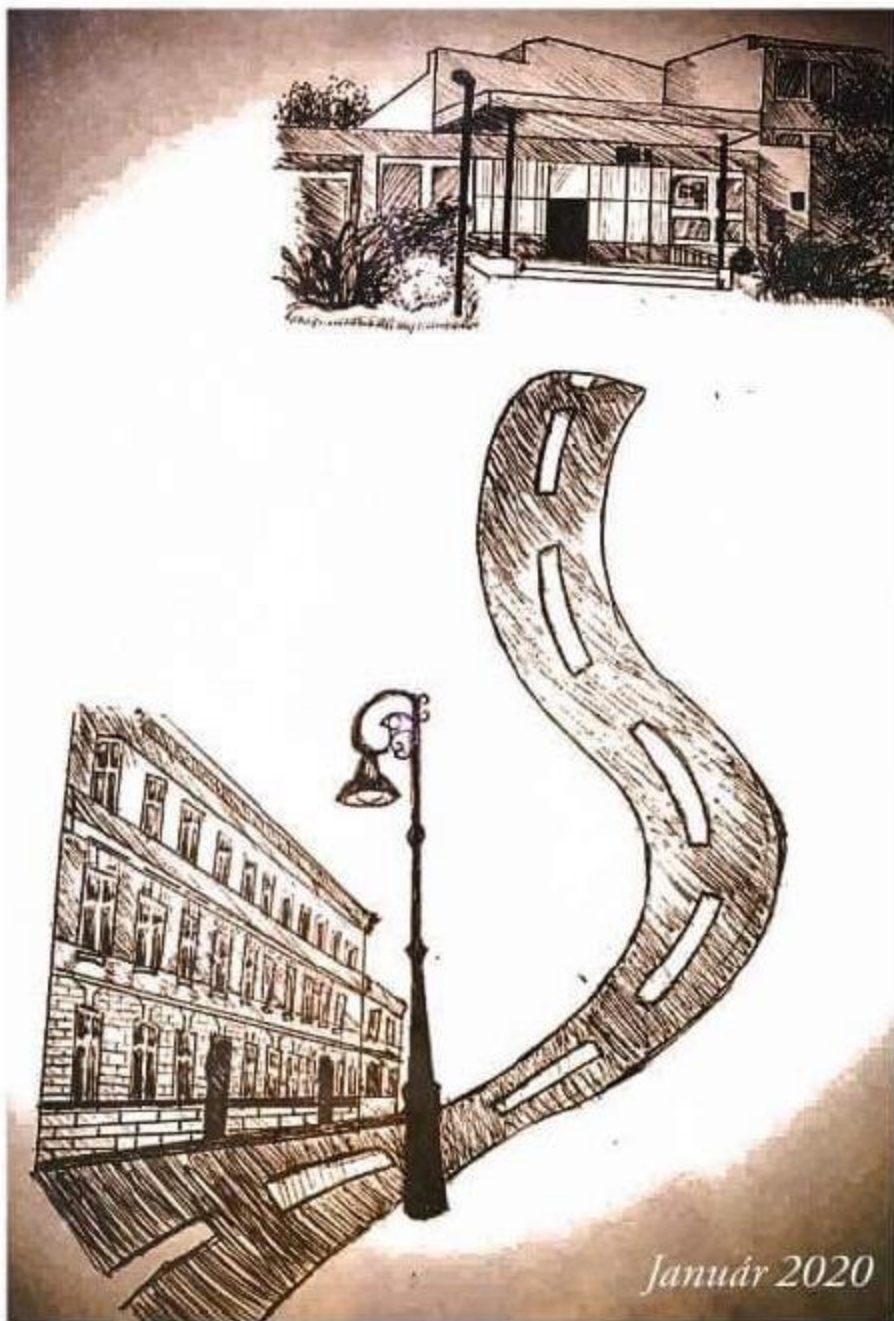

GETE MAGAZINE

OBSAH

Úvodník.....	3	30. výročie Nežnej revolúcie.....	28
Naša redakcia.....	3	Nežná revolúcia na GT12.....	29
Dojmy prvákov.....	6	Literatúra zrkadlí život.....	30
Záložka do knihy.....	7	Čarovný večer našich maturantov.....	32
Strašidelný deň.....	8	Naše študijné výmenné pobyty.....	35
Hra kráľov.....	9	Zaspomínali sme si.....	37
Naša študentská rada.....	10	Mgr. Jana Šalagovičová.....	37
Ja firma LE:AP.....	11	Mgr. art. Lenka Barilíková, ArtD.....	40
Next-Gen.....	12	Ivana Chapčáková, MPH, MA.....	42
Medaila za odhodlanosť.....	13	Patrik Pelegrin... – florbalisti.....	44
Akademická debata.....	16	Lukáš Adamec.....	45
Turistický krúžok.....	17	Martin Matej alias Casper.....	47
Umenie v meste.....	18	Včera absolvent, dnes učiteľ.....	49
Spevácky krúžok.....	19	Mgr. Viktor Zeher.....	49
Mladý záchranár.....	21	Mgr. Marek Tomášik, PhD.....	50
Literárno-historická exkurzia.....	22	Mgr. Martina Szillágyiová.....	54
Bratislava.....	24	Čo nás zaujalo.....	57
Journey to english speaking countries.....	25	Vlastná tvorba.....	59
Osvienčim.....	26	Zabavme sa.....	62

Ge

Te

12

REDAKČNÁ RADA

Časopis: GeTe Magazine

Vydanie: 1/2020

Periodicita: občasník

Šéfredaktorka: Kristína Žaková, II. A

Grafika a zlom: Kristína Žaková, II. A
Alexandra Makarová, IV. OA

Redaktori:

Júlia Marková, II. A

Tomáš Onodi, VII. OB

Alexandra Müllerová, VI. OB

Emma Andelová, V. OA

Alexandra Gajdošová, V. OA

Martina Proksová, V. OA

Štefánia Harčárová, I. BB

Natalee Kate Čižmárová, I. BB

Monika Samková, I. BB

Katarína Petrášová, I. BB

Vydáva: Gymnázium, Trebišovská 12
v Košiciach pod redakčným vedením
PhDr. Miroslavy Štefancovej

Za podnetné rady a nápady ďakujeme Mgr.
Viktórii Figuľovej

Kopírovanie alebo rozširovanie akejkoľvek
časti časopisu sa povoľuje výhradne so
súhlasom redakcie.

Webová stránka školy: www.gt12.sk

ÚVODNÍK

Milí čitatelia, dostalo sa vám do rúk prvé číslo školského časopisu. Snažili sme sa popracovať na jeho obsahu i rozsahu. Som tak trochu presvedčená o tom, že tento úvodník čítate z dvoch dôvodov. V lepšom prípade ste učiteľ a celkom vás zaujíma, čo sme v tomto čísle vyprodukovali a v druhom prípade ste žiak našej ctenej školy a čítate to možno preto, že ste prišli omylom na prvú hodinu, ktorú, ako ste sa práve dozvedeli, nemáte. Možno ste si ho otvorili zo zvedavosti alebo sa jednoducho nudíte. Múdri ľudia hovoria, že je potrebné žiť v nádeji. Nádej nás posúva ďalej a dáva našim dňom zmysel. To, o čom sa tak dlho šepkalo, sa pomaličky stáva realitou. A o čo ide? Tak ja vám to poviem!

Vychádza prvé číslo nášho školského časopisu, v ktorom si zaspomíname na školské akcie, súťaže či exkurzie, ktoré sa konali od začiatku školského roka 2019/2020. Toto číslo sme okorenili rubrikou Zabavme sa, tak dúfame, že vám spríjemní váš voľný čas. Mnoho žiakov z celej GT12 sa s vami podelí o svoje zážitky a skúsenosti. V tomto čísle nechýbajú ani rozhovory s našimi učiteľmi i absolventmi školy a taktiež zopár vlastných prác našich šikovných žiakov. Veď tvorivosť je cesta k slobode. V mene celej redakcie vám želáme príjemné čítanie.

Máte sa na čo tešiť!

Kika, II. A

NAŠA REDAKCIA

Volám sa **Šteška**. Som žiačkou 1. BB triedy. Vo svojom voľnom čase sa venujem hlavne umeniu, štúdiu anglického jazyka, a preto som si vybrala práve toto gymnázium a v neposlednom rade chvíle trávim aj so svojou rodinou a priateľmi. Čas na prečítanie dobrej knihy si nájdem takmer vždy. Mojmimi obľúbenými predmetmi sú anglická literatúra a anglický jazyk. Do novinárskeho krúžku som sa prihlásila hlavne so zámerom rozvíjať svoju slovnú zásobu, prejaviť kreativitu a nápaditosť prostredníctvom článkov, ktoré pre vás píšeme. K mojim pozitívnym vlastnostiam by som priradila nápaditosť,

zmysel pre humor a k tým negatívnym občasnú lenivosť (ale kto z nás ju občas nemá) a netrpezlivosť. V budúcnosti by som sa chcela venovať architektúre, prípadne písaniu novinárskych článkov.

Ahojte, volám sa **Kristína** a som žiačkou druhého ročníka. Rada píšem príbehy, ktoré zverejňujem na Wattpade pod menom @zakulka. Aktuálne si môžete prečítať dva z nich: Bariéra života a Nie je umenie ako umenie. V prvom príbehu som začala v tajnosti písať o svojom živote a o mojom pohľade na svet. Pevne verím, že si to

prečítate a budete motivovaní do ďalšej aktivity, do ktorej sa pustíte. Druhý príbeh je zamyslením nad tým, aké to bude o niekoľko rokov, keď ľudí nahradia stroje a umenie stratí svoju hodnotu. Ako je známe o cholerikoch, zvyčajne sú workoholici, nepoznajú slovo „nedá sa“, sú vytrvalí, často prekonávajú svoje limity, ľudí dokážu motivovať, keďže sú charizmatickí. A toto som v skratke ja. Medzi moje najobľúbenejšie predmety patria chémia a informatika a v budúcnosti by som možno tieto dva predmety chcela ďalej študovať. Spoluprácu pri tvorbe nášho znovuobnoveného školského časopisu som si zvolila aj v rámci dobrovoľníctva v projekte DofE. V tomto čísle sa venujem rôznym témam, ktoré som so záujmom písala pre vás. Ako čerešničku na torte som si pripravila aj esej o našej škole v japonskom jazyku. Ale to až v ďalšom čísle, na ktorom už teraz intenzívne pracujeme. Myslím si, že sa máte na čo tešiť!

Ahojte, moje meno je **Tomáš** a som študentom sexty. Som profesionálny debatér na našej škole a pomimo nej sa venujem hudbe. Som hudobný skladateľ a v rámci toho organizujem koncerty. Taktiež študujem astrofyziku, venujem sa filozofii a organizujem prednášky o vesmíre. Vo svojom živote a hlavne ako debatér, ktorý učí začínajúcich debatérov, sa riadim heslom, že bez tvrdej práce veľkým kameňom nepohneš.

Volám sa **Katka** a som z I. BB. Moje záľuby nie sú veľmi výnimočné, ale obľubujem počúvanie hudby. Dokážem ju počúvať aj celý deň a ak práve takto nerelaxujem, som so svojimi priateľmi. O anglický jazyk sa zaujímam už dlhšiu dobu, a preto som sa rozhodla prihlásiť sa na túto školu a venovať sa mu ešte s väčším nasadením. Do literárno-novinárskeho

krúžku som sa zapojila preto, aby som rozvíjala svoju kreatívnu stránku, zlepšila svoju slovnú zásobu aj v našom materinskom jazyku. Po skončení gymnázia by som sa chcela venovať štúdiu psychológie, pracovať v zdravotníckom odvetví. Ale i tieto plány sa rokmi môžu zmeniť.

Moje meno je **Monika** a som žiačkou I. BB. Na tejto škole som začala študovať preto, že sa chcem zlepšovať v cudzích jazykoch. Moje záľuby sú asi podobné ako u mnohých mladých ľudí. Po nociach rada tvorím básne, cez deň sa venujem učeniu anglického jazyka a poobede si vždy zatancujem pre lepšiu náladu. Taktiež som milovníkom zvierat. Zároveň som človek, ktorý by chcel vždy niečo podniknúť a vyskúšať nové veci. Byť redaktorkou nášho časopisu je pre mňa výzvou a zároveň možnosťou spoznávať nových ľudí i zlepšovať sa v tvorivej práci.

Volám sa **Alexandra** a mám 17 rokov. Na toto gymnázium som prišla zo základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským, takže moje začiatky, najmä čo sa týka slovenčiny, boli naozaj biedne. Postupom času som si však vplyvom mojej sesternice, s ktorou sme si často krátili čas vymýšľaním básničiek, príbehov a písaním textov, k slovenskému jazyku našla cestu. A teraz som v redakčnej rade a píšem články do časopisu. V podstate sa toho vlastne veľa nezmenilo. Vo voľnom čase rada čítam knihy, počúvam hudbu a venujem sa jazdeniu na koni.

Ahojte, volám sa **Saša**, mám 16 rokov. V súčasnosti navštevujem piaty ročník osemročného gymnázia a aktuálne som aj redaktorkou nášho školského časopisu. Môj voľný čas trávim s kamarátmi. Medzi moje záľuby patrí cestovanie. Mojou

najobľúbenejšou destináciou je moderne vybudované mesto Dubaj.

Ahojte, volám sa **Maťa** a momentálne študujem na osemročnom gymnáziu už piaty rok. Vo svojom voľnom čase chodím von s kamarátmi. Medzi moje najobľúbenejšie záľuby patrí tanec a cestovanie. Navštívila som veľa krajín, ale najviac sa mi zapáčili tie severské, a to Nórsko, Dánsko a Fínsko. Možno v najbližšom čísle časopisu vám o svojich zážitkoch porozprávam.

Volám sa **Natalee Kate** a mám 15 rokov. Tento rok som nastúpila do 1. ročníka a zároveň som sa stala členkou redakčnej rady. Písanie a tvorenie mi od malička robilo nesmiernu radosť. Vymýšľala som si príbehy, pesničky i krátke básničky. Keď sa mi v hlave vytvorila nejaká myšlienka, ihneď som ju dala na papier. Či už pomocou písmen, alebo farbičiek. Svoj voľný čas trávim v tanečnej sále alebo na hodinách výtvarného umenia, kde sa nechávam unášať svojou fantáziou. V budúcnosti by som sa chcela venovať niečomu kreatívnemu, napríklad architektúre alebo dizajnu. A aká som? Celkom trpezlivá a pracovitá, no aj vo mne sa skrýva kúsok lenivosti. Nenechám sa

ľahko odradiť, keď si niečo zaumienim, tak ľahko sa nevzdám.

Volám sa **Julka** a som žiačkou druhého ročníka. Baví ma písanie všetkých žánrov, a preto som sa rozhodla stať členkou redakčnej rady nášho školského časopisu. Mám rada slovenský jazyk a humanitné vedy. Vo voľnom čase sa venujem tancu a plneniu cieľov DofE.

Ahojte, volám sa **Emma**. Mám 15 rokov a študujem na GT12 už piaty rok. Medzi moje záľuby patrí spev a cestovanie. Svoj voľný čas trávim väčšinou pozeraním filmov, televíznych seriálov alebo počúvaním hudby. Medzi moje najobľúbenejšie hudobné štýly patrí rock, pop a rap.

DOJMY PRVÁKOV

Dňa 15. 10. 2019 sa na Gymnázium, Trebišovská 12 uskutočnila imatrikulácia tohtoročných prvákov. Slávnosť sa začala o 18:00 v Dome umenia v Košiciach. V tento večer boli naši noví študenti pasovaní a prijatí do nášho kolektívu, taktiež museli splniť rôzne úlohy a prisahať, že budú ako žiaci GT12 dodržiavať určité pravidlá. Večer dopadol výborne a žiaci aj profesorský zbor sa dobre zabavili. V programe boli zahrnuté mladé talenty Golden Vocals pod vedením pani profesorky Kasardovej. Študentská firma Next-Gen sa opäť realizovala aj na tejto akcii, a to konkrétne v predaji občerstvenia a nápojov. Imatrikulácia sa týkala prvákov, a preto sme boli zvedaví na ich pocity z tohto večera a i na to, ako vnímajú nové školské prostredie.

Anketa obsahovala týchto šesť otázok:

1. Zabavili ste sa na imatrikulácii?

Samo, I. A: Áno, dobre som si zatancoval, dokonca som vyhral cukríky v tombole.

Evka, I. AB: Áno, zabavila som sa, ale očakávala som náročnejšie úlohy.

Martin, Tomáš, Martin, I. BB: Páčila sa nám atmosféra, celý večer dopadol fajn.

2. Ako dlho ste si vyberali svoj outfit na imatrikuláciu?

Evka, I. AB: Šaty som si vyberala týždeň.

Maťka, I.AB: V deň imatrikulácie som sa rozhodla, čo si oblečiem.

3. Ako sa cítite vo vašej novej triede?

Martin, Tomáš, Martin, I. BB: Máme dobrý kolektív, teda až na pár výnimiek.

4. Prečo ste si vybrali GT12?

Evka, Maťka, I. AB: Pretože sme chceli študovať na bilingválnom gymnázium a Gymnázium Trebišovská sa nám zdala ako najlepšia voľba.

Simona, I.A: Vybrala som si GT12, keďže bývam v blízkosti tejto školy.

5. Čo sa vám páči na našej škole?

Martin, Tomáš, Martin, I. BB: Je dobré, že si môžeme rozvinúť svoje schopnosti v anglickom jazyku.

Samo, I. A: Hlavne architektúra budovy.

6. Ako ste sa dozvedeli o GT12?

Simona, I. A: Keď som bola mladšia, chodila som tu na plávanie.

Samo, I. A: Našiel som ju na internete.

Martin, Tomáš, Martin, I. BB: Dozvedeli sme sa o nej od našich rodín.

Imatrikulácia dopadla, ako zakaždým, výborne a dúfame, že tomu tak bude aj na budúci rok pod vedením našej triedy. ☺

Martina a Alexandra, V. OA

ZÁLOŽKA DO KNIHY SPÁJA ŠKOLY

Medzinárodná súťaž

V tomto školskom roku v mesiacoch september – október sa naša škola zapojila do projektu: Záložka do knihy spája školy. Cieľom bolo spojiť sa s inou školou, nadviazať vzájomnú spoluprácu a navzájom si odovzdať naše pocity zhmotnené v podobe nami vytvorených malých výtvarných dielok. 10. ročník tohto česko-slovenského projektu pre základné školy a osemročného gymnázia sa niesol v znamení témy: List za listom – baví ma čítať. Pri príležitosti 8. ročníka pre stredné školy bola vyhlásená téma: Osobnosti, ktoré sa zaslúžili o demokraciu. Do súťaže sa zapojilo 79 žiakov osemročného a 30 žiakov

štvorročného a bilingválneho štúdia. Rozprávať o prečítaných knihách na hodinách čitateľskej gramotnosti a prezentovať ich prostredníctvom záložiek do knihy sa tým mladším zdalo veľmi zábavné a kreatívne.

Popasovať sa so stredoškolskou témou bolo o niečo náročnejšie. Mnohí z nás si vybrali práve M. R. Štefánika, T. G. Masaryka či L. Štúra. Nakoniec sme boli na naše výtvary hrdí. Aj naše partnerské školy – Súkromná spojená škola v Poprade a Gymnázium Veľká Okružná v Žiline – nám zaslali svoje práce. Už teraz sa tešíme na ďalšiu spoluprácu s nimi.

Monika, I. BB

STRAŠIDELNÝ DEŇ

Dňa 24. 10. 2019 sme na našej škole mali vyučovanie v maskách. Každá trieda si zvolila vlastnú tému a takto začala súťaž o najhalloweenskejšiu triedu na GT12. Toto ocenenie v kategórii malé

gymnázium získala trieda IV. OA s témou „Kuchári z lesa duchov“ a na veľkom gymnáziu zvíťazila trieda VII. OA s témou „Mafia“.

A to nie je všetko!

Naše študentské JA firmy LE:AP a Next-Gen pre I. – IV. ročník osemročného gymnázia pripravili Halloweenskú párty, ktorá odštartovala o 17:00. Pre všetkých účastníkov bol vymyslený tradičný halloweenský tanec, ktorý zvládla každá prišerka. Počas celého programu bol otvorený bufet, kde sme si mohli zakúpiť rôzne pochutiny. Neskôr sme sa vybrali na tajomnú halloweensku cestu. Boli sme rozdelení do šiestich skupín a postupne chodili po stanovištiach. Na tejto ceste nás

čakalo množstvo strašidiel a nečakaných situácií. Museli sme plniť úlohy, ako napríklad skákanie v strašidelnom vreci, hľadanie pavúka či netopierov. Za splnenie úlohy sme získali jedno slovo. Po nadobudnutí všetkých ôsmich slov sme museli poskladať jeden verš básne, aby sme získali indíciu, ktorá nás dovedla k cieľu. A takto vyzeral náš zaujímavý a strašidelný Halloweenský deň.

Kika, II. A

HRA KRÁĽOV

Šach. Pre niekoho záľuba, krátanie voľného času, pre iného súťažný šport. Šach v sebe ukrýva prvky umenia, vedy i športu. Ani my, žiaci GT12, sme tejto hre neodolali. Dňa 18. 12. 2019 sa v našej škole uskutočnil **6. ročník Vianočného šachového turnaja** v spolupráci so šachovým trénerom Jánom Matiašom. 24 šachistov zasadlo do lavíc a pustilo sa do strategického a taktického rozhodovania s cieľom poraziť súpera. Medzi chlapcami boli najlepší títo žiaci: Bidulský, Sova, Zemančík.

V kategórii dievčatá dominovali: Bidulská, Jakubeková, Kalakajová. Všetci súťažiaci boli odmenení. Vyhrali všetci, ktorí sa turnaja zúčastnili a zapojili v zmysle fair play.

Rubikova kocka je bezpochyby najznámejší matematický hlavolam, ktorý dokáže potrápiť nie jednu hlavičku i skvele pobaviť. Každoročne sa naši žiaci popasujú s jej skladaním. Ani tento rok tomu nebolo inak. V rovnaký deň sa uskutočnil už **5. ročník súťaže v skladaní Rubikovej kocky**, ktorú zorganizovali naši učitelia matematiky. Svoje sily si zmeralo 8 žiakov. Tými najlepší boli žiaci II. OA: Phan, D. Čipkala a F. Čipkala. Víťazi i ostatní účastníci boli odmenení cenami. Veríme, že si odniesli nielen príjemný zážitok, ale i presvedčenie, že si svoje rekordy zlepšia znovu o rok.

Monika, I. BB

NAŠA ŠTUDENTSKÁ RADA

Úlohou študentskej rady je riešiť požiadavky študentov a zastupovať ich názory. Taktiež organizuje rôzne kultúrno-spoločenské aktivity, nielen pre žiakov, ale aj pre pedagógov. Študentskú radu tvorí predseda ŠR, ktorý je podriadený vedeniu školy. Podpredsedovia ŠR sú podriadení predsedovi a nadriadení ŠR. Členovia ŠR sú volení ako zástupcovia tried a sú podriadení vedeniu školy, predsedovi a podpredsedom. Nesmieme zabudnúť na člena pedagogického zboru, koordinátora, určeného riaditeľom školy, ktorý nemá hlasovacie právo. Má právo podať

námietky, námety či návrhy, alebo zvolať ŠR po konzultácii s predsedom ŠR a vedením školy.

Porady ŠR sa konajú cez veľké prestávky. Študentskú radu spolu tvorí 22 členov a RNDr. Mária Hajduková.

Členovia študentskej rady nám každoročne pripravujú množstvo zaujímavých aktivít ako napríklad imatrikuláciu, vianočnú burzu, vianočnú akadémiu či koncoročnú akadémiu, halloweenský deň, teplákový deň a podobne.

Členovia študentskej rady na GT12:

predseda ŠR – Juraj Mražik

1. podpredseda ŠR – Dávid Janko

2. podpredseda ŠR – Míriam Bugošová

finančník – Veronika Tomčová

koordinátor – RNDr. Mária Hajduková

Kika, II. A

JA FIRMA LE:AP

Jednou z novovzniknutých študentských firiem na Gymnáziu, Trebišovská 12 je aj JA firma LE:AP. Vznikla v rámci predmetu aplikovaná ekonómia a založili ju žiaci tretieho ročníka štvorročného gymnázia.

Čo firma robí?

Študentská firma LE:AP sa venuje rôznym činnostiam. Jej hlavným zameraním je vytvorenie a následne aj výroba produktu, kde cieľom nie je produkt iba vymyslieť za účelom zisku, ale predovšetkým zlepšiť život ľuďom a takto im pomôcť. Okrem tejto činnosti sa venuje aj organizovaniu rôznych školských akcií. Úspešne už pripravila bufet počas triednych aktívov, kedy členovia firmy predávali rôzne domáce koláčiky, pochutiny i niečo na osvieženie, mohli si pochutiť všetci. Firma

LE:AP bola spoluorganizátorom aj akcie Halloween.

Okrem spoluorganizovania školských podujatí sa firma venuje aj rôznym charitatívnym akciám, ako je napríklad **Rescue Puppies**. Ide o charitatívnu zbierku pre psí útulok. Taktiež nezabúda ani na ľudí v núdzi, pripravuje rôzne zbierky pre všetkých, ktorí to potrebujú.

Ak chcete vidieť niečo zo zákulisia firmy a ich rôznych akcií, neváhajte a začnite ich sledovať na instagramovej stránke **@leap.gt12** alebo na facebookovej stránke - **LE:AP**.

Kto tvorí firmu?

prezidentka firmy: Simona Kazíková
zástupkyňa prezidentky: Zuzana Fülöpová

viceprezidentka financií: Júlia Banduričová
zástupkyňa viceprezidentky: Sofia Béréšová

Oddelenie výroby

viceprezident: Viliam Papiš
zástupkyňa viceprezidenta: Laura Kelemešová
asistentka viceprezidenta: Kristína Rajdošová
člen výroby: Juraj Čižmárik

Oddelenie marketingu

vedúca marketingu: Alexandra Židovská
zástupkyňa vedúcej marketingu: Natália Sofia Kollárová
asistentka vedúcej marketingu: Kristína Sedláková

webmaster: Matúš Müller

fotograf: Peter Lenart

Oddelenie ľudských zdrojov

viceprezident: Juraj Kríž
zástupca viceprezidenta: Ľudovít Kunák

Zodpovedný učiteľ: Ing. Mária Kovaříková

Kika, II.A

NEXT-GEN

Každý dobrý plán sa rodí v hlave. No a každá dobrá firma sa rodí v momente, keď tých dobrých plánov je veľa a nezostáva nič iné, len ich zrealizovať. Takto funguje i naša študentská firma Next-Gen.

Členovia firmy

prezidentka firmy: Soňa Antošová
zástupca prezidentky: Richard Manica
viceprezident marketingu: Jakub Číder
vedúca výroby: Dominika Vargová
zodpovedný za financie: Martin Blažek
viceprezidentka pre ľudské zdroje: Simona Rakáčová

Zodpovedný učiteľ: Mgr. Jana Vodarčíková

Aktivity firmy v tomto školskom roku:

Vytvorenie výrobku

Cieľom je vytvoriť výrobok: kalendáre, odznaky i nové inovatívne výrobky.

Vytváranie podujatí

V pozícii organizátorov a manažérov realizovať akcie v rámci našej školy i mimo nej. Príkladom je Filmová noc, Halloween, balíčky plné uhlia či cukroví na Mikuláša. Na pláne sú tradičné i netradičné akcie, ktoré obohatia celkový priebeh školského roka.

Predajná činnosť

Tento školský rok sa firma sústreďuje najmä na získavanie skúsenosti s prácou vo finančnom sektore, organizuje napríklad predaj kalendárov či realizuje burzu.

Dobrovoľníctvo a humanitná činnosť

V pláne je aj pomoc rôznym skupinám v núdzi, venčenie psíkov z útulku, zber

odpadkov a akcie zamerané na pomoc tým, ktorí to potrebujú.

Firma sa taktiež aktívne zúčastňuje školení priamo súvisiacich s jej vedením.

Julka, II. A

MEDAILA ZA ODHODLANOSŤ

Počuli ste už o programe DofE? Predpokladám, že mnohí z vás už áno. A verím, že tí z vás, ktorí o ňom ešte nepočuli, si tieto riadky so záujmom prečítajú.

DofE, Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu, vznikla v 50-tych rokoch minulého storočia. Bola založená princom Philipom, vojvodom z Edinburghu (preto tento názov) na podporu mladých chlapcov, ktorí vo vojne prišli o otcov, s cieľom zmysluplne využiť ich voľný čas. O dva roky bol program sprístupnený aj dievčatám a čoskoro sa rozšíril po celom svete. Dnes je doň zapojených niekoľko miliónov ľudí zo 140-tich krajín sveta. Je zameraný na sebarozvoj mladých ľudí vo veku od 14 –24 rokov a podporuje ich vo vykonávaní mimoškolských aktivít, zdolávaní výziev, vytrvalosti, odhodlanosti a posúvaní vlastných hraníc. Zároveň odmeňuje jednotlivcov za všetku ich snahu a úsilie. Mnohých totiž opustí motivácia, keď dôjdu k záveru, že pokiaľ sa z nich nestanú hviezdy vo svojej oblasti, tak im to za to nestojí. Spoločnosť si ich totiž nevšimne a už vôbec ich neodmení. Na to sa práve zameriava DofE. Absolvovanie programu je oceňované aj rôznymi firmami a vysokými školami.

Prihlásenie je celkom jednoduché a dá sa to dokonca už aj na našej škole! Prihláste

sa do svojho centra, vyplníte dotazník na stránke, zaplatíte vstupný poplatok a je to! Každý 'Dofák' má svojho vedúceho, ktorý ho usmerňuje, pomáha mu s problémami, venuje sa mu a motivuje. DofE má tri úrovne: bronzovú, striebornú a zlatú. Dĺžka a obtiažnosť programu závisí od toho, ktorú úroveň si vyberiete, pričom platí, že bronzová je najjednoduchšia a zlatá najnáročnejšia.

Program sa zameriava na 4 oblasti, pričom v troch si vyberiete dlhodobejšie ciele, na ktorých budete pracovať, z toho jeden je hlavný (tomu venujete najviac času).

Talent

Mnohí tvrdia, že talent nemajú, no pravda je taká, že každý z nás je v nejakej oblasti nadaný a každému ide niečo iné. Niektorí kreslí, spieva, iní hrá na hudobnom nástroji, učí sa cudzie jazyky alebo píše..., je to rôzne. Človeku sa môže stať, že ho niečo nadchne, no keď v tom nevidí svetlú budúcnosť, zahodí to a nechá tak. Cieľom je však dokázať si, že ak sa chce, všetko sa dá!

Šport

Všetci vieme, že šport je pre naše telo dôležitý. A tak sa v duchu hesla: „Zdravé telo, zdravý duch“, DofE rozhodlo, že čas treba venovať aj fyzickej aktivite. Či už je

to beh, plávanie, bojové umenia, jazdenie na koni, cvičenie, tanec, či lezenie, každý si nájde niečo svoje.

Dobrovoľníctvo

Namiesto vysedávania pred televízorom môžete vymyslieť program malým deťom z detských domovov, porozprávať sa so seniormi v domovoch dôchodcov, venčiť psíky z útulkov či dokonca organizovať filmové večery v angličtine pre kohokoľvek, kto by si rád zlepšil jazykové schopnosti. Jednoducho podať pomocnú ruku všade tam, kde sa zide. V tejto dobe ľudia automaticky očakávajú finančné ohodnotenie za všetku vykonanú prácu, no dobrovoľníctvo prebieha z dobrej vôle, teda zadarmo. Je to akási láskavosť alebo splácanie pomyselného dlhu voči spoločnosti, ktorá sa starala o nás, keď sme boli ešte deti a tiež sme potrebovali pomoc.

Expedícia

Bodkou celého programu je expedícia. Skúška tímovej práce, samostatnosti a schopnosti prežiť v prírode. Je to tá najvzrušujúcejšia časť, na ktorú sa zväčša všetci tešia najviac a keďže ju realizujete s kamarátmi, zostane vám vďaka nej množstvo spomienok a zážitkov.

Dojmy účastníkov

Miška: „DofE ťa veľmi rýchlo naučí, že to, čo si si zvolil ako cieľ, ktorý ťa bude naplňať, sa často zmení aj na pocit nechuti. Je to však o úsilí a čase, ktorý tomu musíš venovať. Prajem každému tínedžerovi, aby si to aspoň vyskúšal. Myslím, že mu to v živote uľahčí zvládať nečakané, ale zároveň aj dlhé a unavujúce situácie.“

Karin: „Podľa mňa je to program pre študentov, ktorí sú odhodlaní skúšať nové veci a prekonávať sa aj v situáciách, ktoré

sú im proti srsti. Ja osobne som si za túto krátku dobu prešla už mnohými komplikáciami, no uvedomila som si, že sa nesmiem v žiadnom prípade vzdávať. Určite by to mal každý zažiť. Naučí vás to trpezlivosti, odhodlanosti a pravidelnosti.“

Alexandra: „Som začínajúcou členkou programu. Zatiaľ som sa dostala len k dobrovoľníctvu, no už som pocítila zmeny. Spočiatku som sa tomu nevenovala s veľkou chuťou, keďže som si samozrejme vedela predstaviť aj iný spôsob strávenia štvrtkového poobedia či večera, no o tom to je. O rozvíjaní disciplíny. Hoci sa mi niekedy nechce, zapriem sa a stanovený týždenný cieľ splním. Postupne sa mi to však zapáčilo a teraz tam dokonca chodím rada.“

Kludia: „Vnímam to ako skvelú príležitosť pre mladých. Naučila som sa samostatnosti a trpezlivosti. Makala som na sebe, aby som dosiahla vytúžený výsledok. Často som sa musela prekonávať a miestami som to chcela vzdať, no prežitie dvoch úžasných expedícií plných zážitkov a pohľad na to, čo som už dosiahla, ma donútil zotrvať. Hoci som si na konci povedala, že pokračovať už nechcem, ceremónia ma presvedčila o opaku. Teraz poctivo pracujem na striebornej úrovni a pevne verím, že dokončím aj ju! DofE by som určite odporučila každému ambicióznemu mladému študentovi, je to perfektná skúsenosť.“

Radka: „Práve pred rokom som začínala s programom DofE. Bolo to náročné obdobie, plné vzostupov a pádov, a to v pravom slova zmysle, keďže v rámci športovej úrovne som si zvolila lezenie. Vôbec toto rozhodnutie neľutujem. Síce bronzová úroveň v DofE trvá "len"

polroka, s aktivitami naďalej pokračujem. Vďaka stanoveným cieľom som našla záľubu v čítaní, žáner, ktorý ma baví a taktiež mám brigádu, ktorá vznikla z dobrovoľníctva. Najväčší diskomfort mi prinieslo lezenie, pri ktorom som nie raz mala pocit, že to nezvládnem. Ste síce istení lanami, no pád z 15 metrov nie je aj tak ničím príjemným. Práve dosiahnutie tohto cieľa je pre mňa osobne najcennejšie. Po splnení jednotlivých úrovní nasledovala dobrodružná expedícia. Pre človeka ako ja, ktorý dovtedy ešte nikdy nespál mimo pohodlia periny, to bola ozaj skvelá skúsenosť. Okrem nového stanu a nafukovacieho vankúša som získala aj nezabudnuteľné zážitky, ktoré mi už nikto nevezme. Záverečná ceremónia bola už len čerešničkou na torte. Konala sa v peknom kaštieli v slávnostnom šate, kde mnohé televízne stanice robili svoje reportáže. Je príjemné byť ocenený za niečo, na čom ste intenzívne a každý týždeň pracovali, no bronzový odznak je len zlomkom toho, čo pre seba počas celého obdobia plnenia cieľov získate.“

Idete do toho? Pridáte sa k nám?

Viac informácií si môžete prečítať na stránke www.dofe.sk alebo sa môžete informovať u našich koordinátorov: Mgr. Figuľovej, Mgr. Tomášika, PhD., PhDr. Štefancovej.

Alexandra, VI. OB

AKADEMICKÁ DEBATA

V našom gymnáziu máme nielen profesionálnych učiteľov, ale aj profesionálnych debatérov, ktorými sú naši žiaci. Som rozhodca a debater už dlhšiu dobu. Debatoval som už na mnohých školách, no pravdou je, že lepší tím žiakov, ako sú práve tí naši, ktorí sa chcú zlepšovať, debatovať, som nespoznal.

A ako funguje akademická debata? Jednoducho. Sú dva tímy, z ktorých jeden je súhlasný a druhý nesúhlasný. Súhlasný tím musí súhlasiť so zadanou tézou a prezentovať argumenty tak, aby dokázal pravdivosť, dôveryhodnosť, a hlavne súhlas s tým, že voľba, ktorú si vybral, je správna. Nesúhlasný tím robí presný opak a snaží sa dokázať, že súhlasiť s vybranou tézou nie je správne. Súčasťou debaty sú

crossy, kde je nutné položiť otázky tak, aby pomohli vlastnému tímu vyhrať a určiť správne rozhodnutie.

Naša škola v debatách dosiahla mnohé úspechy či vyznamenania. V krajskom kole sme skončili druhí a na celoslovenskom kole sme sa taktiež umiestnili na krásnom druhom mieste. V roku 2018 naša GT12 vyhrala medzinárodnú súťaž a ako tím sme postúpili do finále slovenskej debatnej ligy. Boli sme zohratí a ja verím, že takéto úspechy ešte zožneme.

Dvere pre nových členov do našej skvelej partie sú otvorené. Verím, že sa k nám pridáte a naučíte sa racionálne a sebavedomo argumentovať.

Tomáš, VII. OB

TURISTICKÝ KRÚŽOK

Začiatkom školského roka sme sa spoločne s kolegom Petrom Popovičom rozhodli zorganizovať turistický krúžok, ktorého hlavným cieľom by bolo spojenie príjemného s užitočným, teda prepojenie našej vášne pre pobyt v prírode so snahou ukázať študentom ďalšie možnosti trávenia voľného času. Prejsť od virtuálneho sveta k objavovaniu prírodných krás, a to nielen poznávaním blízkeho okolia nášho mesta či regiónu. Boli sme milo prekvapení, s akým pozitívnym ohlasom sme sa stretli. Naozaj sme neverili, že študenti budú ochotní po celom týždni tráviť aj voľný deň v spoločnosti svojich učiteľov. ☺

Prevažnú časť nášho klubu tvoria študenti II. BB a IV. OA triedy. Som presvedčený, že nikto nebude namietat', ak poviem, že sme vytvorili super partiu. Nakoľko našim plánom je organizovať túry raz mesačne, do dnešného dňa sme už stihli absolvovať dve, a to prechod z Kavečian okolo chaty Hrešná až do Kysaku a výstup na Sivec.

Keďže duch pedagógov sa v nás nezaprie, snažíme sa využiť naše cestovateľsko-geografické vedomosti a dať našim potulkám miernym, nenásilným spôsobom edukatívny charakter. Počas prestávok si doprajeme malú opekačku a taktiež sa venujeme dnes stále viac populárnemu geocachingu, teda hľadaniu rôznych predmetov a odkazov na základe súradníc. No a celé toto všetko sprevádza to najdôležitejšie, a tým je dobrá nálada i smiech. Do budúca by sme radi prešli niekoľko trás či už v Slovenskom raji, alebo vo Vysokých Tatrách a naše prechádzky prepojili s návštevou historických pamiatok, múzeí. Veríme, že ani viacdňovú túru študenti neodmietnu. Naším dlhodobým cieľom je, aby sa k nám postupne pridali i ďalší študenti a v neposlednom rade by sme radi privítali aj nadšencov z radov našich kolegov. ☺

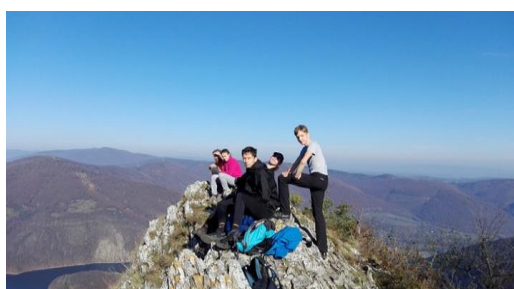
Mgr. Marcel Marinčák

Turistický krúžok očami študentov

Na turistickom krúžku sme dosiaľ zažili veľa zábavy, spoznali žiakov našej školy a tým získali nových priateľov. Naša prvá poznávací túra bolo spojená s opekaním dobrôt, na tej druhej sme zdolali Sivec. Síce sme boli v menšom počte, no to nám neprekážalo. Povzbudení

čínskym čajom sme od našich učiteľov dostali aj náučnú prednášku o najnavštevovanejšom vrchu v okolí Košíc. Sme veľmi radi, že sa na každej ďalšej túre dohadujeme vždy spoločne. Už teraz sa tešíme, aký kopec, zákutie či kraj spoznáme.

UMENIE V MESTE

Trebiška každoročne ponúka možnosť umelcom prejsť svoj talent, schopnosti či nápady. Keďže ako jedno z mála gymnázií ponúkame maturitu nielen z predmetu Umenie a kultúra, ale aj maturitu z predmetu Dejiny umenia, tak zároveň na našej škole funguje aj krúžok Umenie v meste.

Máme to šťastie, že žijeme v nádhernom a na umenie bohatom meste Košice. Z toho dôvodu uprednostňujeme priamy kontakt žiakov s umením. V rámci krúžku žiaci navštevujú rôzne vernisáže, výstavy výtvarných umelcov a besedy, no nepohrdneme ani hudobným, tanečným, filmovým či divadelným predstavením.

Pravidelne navštevujeme deň otvorených dverí v košickom ÚEUV-e a Štátnom divadle. Tu majú žiaci možnosť naučiť sa rôzne techniky remesiel našich starých

rodičov a spoznať zákulisie divadelného kumštu. Zároveň sa snažíme pravidelne navštevovať Múzeum moderného umenia v Medzilaborciach, nakoľko chceme, aby si žiaci vybudovali vzťah aj k našim umelcom.

Žiaci majú časom možnosť všetky zážitky pretaviť v rôznych súťažiach, do ktorých sa GT12 zapája, ale aj priamo na maturitnej skúške, kde žiaci prezentujú svoje vlastné umelecké práce. Tieto práce majú z roka na rok vyššiu úroveň.

Mňa osobne najviac teší úspech našich študentov, ktorí sú už absolventmi či už VŠ, alebo pracujú ako tvorivé a kreatívne osobnosti. Dokonca sme už boli aj na výstavách či predstaveniach našich ex-GT12. Verím, že o umenie bude záujem aj naďalej, pretože človek bez citov a emócií je len obyčajný stroj.

Mgr. Vladimíra Vámosová

výstava: Mária HULA Vlančíková

Švejky v Medzilaborciach

hlavolam inšpirovaný A. Warholom,
študentská práca

obraz Warhola, plechovka z Cambelovej
polievky, študentská práca

SPEVÁCKY KRÚŽOK

Ako už väčšina žiakov vie, na našej škole máme spevácky zbor **Golden Vocals**. Málo kto však tuší, ako vznikol. Iniciatívy sa zmocnili traja ľudia, a to pani profesorka Nikola Kasardová a už absolventi našej školy Matej Rendoš a Martina Hudzíková. Spolu vtedy oslovili 13 spevákov i nespevákov z radov našich žiakov a po prvýkrát vystúpili počas Dňa učiteľov v školskom roku 2016/2017. Postupne vítali ďalšie mladé talenty a usilovne pracovali na repertoári, v ktorom dnes nesmú chýbať zborové, ľudové, národné piesne a spirituály v slovenskom i anglickom jazyku. Hoci nie sme veľká skupina, počas troch rokov našej existencie je nás často vidieť a najmä dobre počuť. Boli a sme súčasťou

mnohých školských aj mimoškolských vystúpení. Spestrili sme vianočné akadémiu, záverečné hodnotiace akadémiu, dobročinné burzy a iné školské či mimoškolské akcie. Najviac sa, samozrejme, venujeme školskému publiku, no máme za sebou aj vystúpenie na vianočných trhoch pred OC Galériou. Taktiež si môžeme pripísať 3. miesto v súťaži KOŠICE STAR 2018. A čo majú všetky spomínané vystúpenia spoločné? Úžasné publikum, ktoré náš mladý zbor neustále podporuje veľkým potleskom a pravidelnými „standing ovations“. Neustále hľadáme na našej škole nové talenty a rozhodne privítame každú novú posilu do nášho tímu!

Alexandra Fleischerová, V. AB

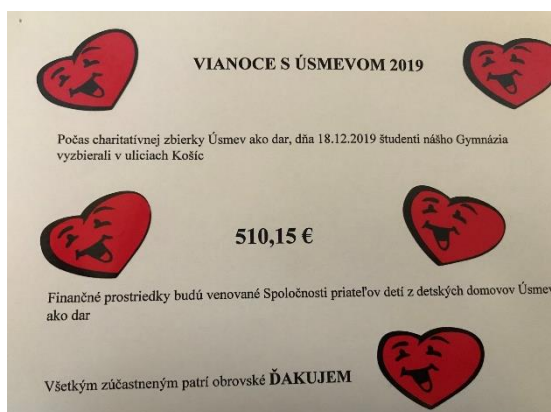
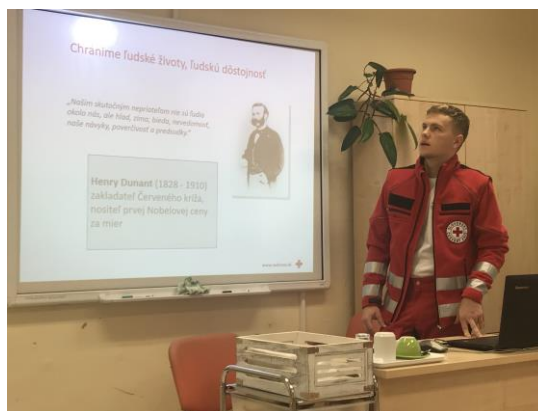

MLADÝ ZÁCHRANÁR

Krúžok „Mladý záchranár“ funguje na našej škole pod záštitou Slovenského Červeného kríža. Tak ako SČK, aj náš krúžok sa riadi siedmimi základnými princípmi: ľudskosť, nestrannosť, neutralita, nezávislosť, dobrovoľná služba, jednota a svetovosť. Krúžok funguje ako miestny spolok SČK a organizuje rôzne charitatívne zbierky na pomoc ľuďom v núdzi, deťom a sociálne slabším rodinám. Každý rok sa zúčastňujeme zbierky Biela pastelka, Úsmev ako dar, Deň narcisov. Naši študenti a učitelia sú pravidelnými darcami krvi v rámci projektov Študentská kvapka krvi

a Valentínska kvapka krvi. Dobrovoľníci krúžku absolvujú profesionálny kurz prvej pomoci vedený vyškolenými inštruktormi SČK. Vďaka absolvovaniu týchto kurzov môžu študenti pomáhať na školských akciách, pri prípravách na expedície v rámci programu DofE i pri rôznych aktivitách organizovaných školou, ktoré vyžadujú zdravotný dozor. Naším hlavným cieľom je propagovať Slovenský červený kríž a jeho základné princípy hlavne mladým ľuďom, zvýšiť tak povedomie o ňom a o možnostiach, ako ľuďom pomôcť.

RNDr. Miroslava Gergel' Čechová

LITERÁRNO-HISTORICKÁ EXKURZIA

V dňoch 23. a 24. 10. 2019 sa pod vedením p. profesorky Figušovej a p. profesorky Štefancovej uskutočnila literárno-historická exkurzia do Martina, Liptovského Mikuláša. Zúčastnili sa jej žiaci z tried I. BB, I. A, II. BB a II. A. Ešte rozospatí, no šťastní, že zažijeme niečo nové, sme sa stretli na železničnej stanici. Naša prvá konečná bola v Martine. Keď sme dorazili k ubytovaciemu zariadeniu, zostali sme v úžase, aký pekný penzión na nás čakal. Len čo sme si zložili naše ruksaky, presunuli sme sa k prvému historickému miestu, Matici slovenskej, kde sme sa z krátkej prednášky dozvedeli o jej histórii a významných vedúcich osobnostiach. Hneď potom sme sa presunuli do domu J. C. Hronského, kde sídli múzeum tohto spisovateľa. Prednáška, ktorá nás čakala, bola veľmi pútavá. Ponúkla nám veľa zaujímavostí zo života, literárnej tvorby tohto slovenského prozaického autora i fungovanie zahraničnej Matice slovenskej. Posilnení obedom sme zavítali do Literárneho múzea, kde nás pani sprievodkyňa previedla celými dejinami slovenskej literatúry. Opäť to bolo veľmi zaujímavé a náučné. Následne naše kroky viedli do Turčianskej galérie, kde sme si prezreli environmentálnu výstavu. Potulky Martinom sme ukončili na Národnom cintoríne. Tam nás čakala bojová úloha, nájsť pomníky známych spisovateľov a spisovateliek. Po chutnej večeri sme deň

strávený v Martine zakončili vedomostným kvízom. Ďalšie ráno sme sa prebudili do sychravého počasia sprevádzaného hustou hmlou. Hneď po raňajkách sme sa ponáhľali na železničnú stanicu, na vlak smerujúci do Liptovského Mikuláša. Tam, na rozdiel od Martina, vládlo takmer letné počasie, ktoré nám putovanie týmto mestom spríjemňovalo. Navštívili sme Múzeum Janka Kráľa, ktoré ponúka viacero expozícií. My sme navštívili Jánošíkovú mučiareň, kde sme sa dozvedeli veľa zo života tohto zbojníka, nahliadli sme do izby romantického básnika Janka Kráľa a historickej knižnice. Túto prehliadku sme zakončili priblížením činnosti spolku Tatrín a informáciami o vyhlásení národno-politického programu Slovákov, Žiadosti slovenského národa. Po obede nás ešte čakalo malé prekvapenie, a to vstup do galérie Ilusie. Exkurziu sme zakončili vyhodnotením kvízu z predošlého večera. Víťazov neminula sladká odmena, no ušlo sa aj porazeným. Posledným bodom exkurzie bola cesta domov. Do Košíc sme dorazili podvečer. Ďakujeme za zorganizovanie a možnosť zúčastniť sa tejto exkurzie. Bolo to veľmi pútavé a náučné, ale zažili sme aj kopec srandy a príjemne strávili čas aj mimo školských lavíc.

Julka, II. A

BRATISLAVA

V dňoch 3. – 4. 10. 2019 sa uskutočnila v rámci seminára z geografie exkurzia do závodu Volkswagen v Bratislave. Súčasťou nabitého programu bola i návšteva nákupného centra Bory Mall a prehliadka historického centra Bratislavy.

Začiatok výletu bol náročný. Ešte pred východom slnka sme sa všetci, trochu unavení, stretli na železničnej stanici. Cestu vlakom niektorí prespali, iní zas prerozprávali. Po príchode do Bratislavy nás čakal presun do závodu nachádzajúceho sa na okraji mesta. Ten však nebol najšťastnejší. Dvere autobusu, v ktorom sme sa viezli, sa zasekli a všetci pasažieri boli nútení opustiť vozidlo. Avšak vďaka výbornej infraštruktúre bratislavskej hromadnej dopravy sa ďalší autobus objavil v priebehu niekoľkých minút, kríza bola zažehnaná. V závode nás privítala veľmi milá a motivovaná sprievodkyňa. Prehliadka začala v priestoroch administratívnej haly, kde sme videli zaujímavé, miestami až prekvapivé informačné video o koncerne Volkswagen. Ďalej nasledovala tá najočakávanejšia časť. Nahliadli sme do útrobov výrobných častí fabriky, kde boli konštruované autá, ktoré denne vidáme na našich cestách. Mnohí sme očakávali, že nás pri vstupe do strojovne ovládajú zápach motorového oleja a uvidíme ušpinených robotníkov s veľkými nástrojmi. Mýlili sme sa. Strojovňa pôsobila futuristickým dojmom a namiesto robotníkov nás privítali pracovníci v bielych plášťoch a sofistikovane vyzerajúce roboty. Sprievodkyňa nám ozrejnila, že v dnešnej dobe je už automobilový priemysel takmer plne

automatizovaný a ľudia vykonávajú už len málo fyzicky náročnej práce. Po skončení prehliadky bolo ďalšou zastávkou nákupné centrum, v ktorom sme si doplnili už škvŕkajúce žalúdky a načerpali energiu. Neskôr prišiel čas na prehliadku centra. Tu sme sa už rozdelili do skupiniek a mali voľný program. Nasávali sme atmosféru rušného bratislavského centra plnými dúškami. Chlapci si užívali sledovanie zápasu v miestnej kaviarni, zatiaľ čo slečny rozširovali svoju módnú kolekciu v tamojších butikoch. Ako začal zahaľovať Bratislavu závoj noci i my sme zahájili presun na miesto prenocovania. Ubytovanie bolo síce jednoduché, no ako sa hovorí, v jednoduchosti je krása. Po príchode nás už čakali prestreté stoly a my sme sa výdatne najedli. Po večeri sme sa rozliezli do izieb, v ktorých sme dlho do noci jeden druhému opisovali zážitky z celého dňa. A verte, zážitkov bolo teda nemálo. Ráno sme sa vybrali na stanicu. Vlak síce nemeškal, no po nasadnutí do vozňa nás čakalo trochu neprijemné prekvapenie. Lístky boli zle vytlačené a naša šanca na miestenky bola fuč. Bolo otáznne, kde budeme všetci sedieť. Podľa očakávania ľudia sa hrnuli a miesta ubúdali. To nás však nijako nepoložilo. Práve naopak, vynašli sme sa a našli si sedenie napríklad v jedálenskom vozni či kade-tade vo vlaku. Boli aj takí šťastlivci, ktorí celú cestu presedeli v jednom kupé. Po náročnej ceste, pri ktorej viacerí zápasili s únavou, sme prišli šťastne a všetci do Košíc. Tu sa už naše chodníčky rozišli.

Ako všetko, čo v živote za niečo stojí aj tento výlet mal svoje úskalia, no tie sme s

ľahkosťou prekonali. Jediné, čo nám zostalo, je množstvo zábavných a nezabudnuteľných zážitkov či už z fabriky, alebo z programu v meste. Za krásny výlet veľmi ďakujeme pani profesorke Pišovej a pani profesorke Kasardovej, ktoré sa o nás počas celej doby trvania výletu vzorne starali.

**Volkswagen
Slovakia**

Daniel Zemančík, VIII. OA

JOURNEY TO ENGLISH SPEAKING COUNTRIES

The long journey to London was devastating and exhausting. It was, on the other hand, full of joy, happy people, laughter and emotions. It can be considered as a really big challenge to partake a trip to London by bus. However, we are glad we did, because we had a very good time there. We had the opportunity to meet a lot of people and spend time with our friends. It felt amazing to see all the sights we had seen just in magazines, on television or no more than heard about them. Personally, I really enjoyed seeing the phone booths and double-deckers. But we should start from the beginning...

On November the 10th, we all met in the parking lot in front of Kaufland on Popradská street. We were full of emotions and so were our parents. We met up with our classmates and discussed our seating to London and back. After we sat down, we

finally headed out, prepared for a long journey, a 22 hour one to be exact.

During the travel, we were taking a break at a gas station approximately every 3 hours. It was a really long journey, but it was worth every minute we spent on that bus. On the second day, we arrived in Dunkerque, where we got a good night's sleep and were ready to continue our journey to London. In the morning, we had an amazing French breakfast, got on the bus and headed out. We had to get cleared by customs and after that we were ready to travel to Dover by ferry. The experience we all had on the ferry was truly breathtaking. After our arrival in Dover, we got on the bus, again, and we were ready to finally get to London.

We arrived in London... The whole city was spectacular, impossible to describe in words. Our first stop was the famous London (Coca-Cola) Eye. We had the unique opportunity to experience the

magnificent view of the entire city. In the following days, we gained many unforgettable memories with our teachers, who became second parents to us, classmates and also our new friends.

On the sixth day, we arrived in Amsterdam. We visited many attractions and at the end of the day, we had some time for ourselves. Some of us tried to become true citizens of Amsterdam, at least for one day, by riding bikes and enjoying really tasty food.

When we returned to Košice, we were full of positive emotions and we all wished that one day, we would become citizens of London, United Kingdom. All of us improved our relationship with our teachers and friends. Some of us got lost due to the overwhelming atmosphere in London, but hey, that happens all the time :). The important thing is that we came back to Košice without any loss.

Matej Pastor, Dana Semancová, II. BB

OSVIENČIM

Osvienčim... Toto miesto tuším nie je nutné predstavovať, pretože keď sa spomenie, všetkým behá mráz po chrbte. Kolíska významnej časti histórie minulého storočia a kolíska príbehov plných hrôzy, strachu a utrpenia je jedným z najznámejších miest susedného Poľska. Je miestom rozprávajúcim príbeh o nekonečnej krutosti ľudskej bytosti. O nekonečnej nenávisti bez hraníc a o tom, ako ďaleko sú schopní ľudia zájsť.

Exkurzia

V dňoch 9. – 11. 10. sa uskutočnila exkurzia do Poľska, ktorej hlavným a najdôležitejším bodom bola návšteva koncentračného tábora Osvienčim alebo lepšie povedané Auschwitzu. Zaujímavosťou je, že dnu si z bezpečnostných dôvodov nesmiete zobrať ani ruksaky. Na začiatku musia všetci návštevníci prejsť bezpečnostnou kontrolou – bezpečnostným rámom. Celá prehliadka trvá približne 2 hodiny.

Exkurziu možno absolvovať aj individuálne, no my sme ju absolvovali so sprievodkyňou, ktorá nám bližšie opísala život väzňov, systém, ktorý tam fungoval, celú históriu a príbeh Auschwitzu a následne aj Brezinky, teda Birkenau.

„Arbeit macht frei“

Naša prehliadka sa začala pod ikonickým nápisom vstupnej brány „Arbeit macht frei“, teda „Práca oslobodzuje“. Irónia tohto nápisu je priam neuveriteľná a nadovšetko urážajúca, keďže ľudia v koncentračných táboroch museli veľmi ťažko pracovať v neľudských podmienkach a jediným oslobodením, ktoré väčšinu z nich čakalo, bola smrť. Takmer každá budova, okolo ktorej sme prešli, slúžila ako múzeum. V jednej bola popísaná cesta obetí a to, z ktorých krajín sem ľudí dovážali.

Obete

Väčšina z nás vie, že sem prichádzali Židia – o nich sa rozpráva najviac, preto sa nám

koncentračné tábory spájajú práve s nimi. Nie je to však úplná pravda. Najviac obetí koncentračných táborov bolo totiž medzi obyvateľmi Poľska. Cieľom bolo vyhladiť populáciu Poľska, aby potom Nemci mohli zabráť ich územie a presťahovať sem časť svojho národa. Zaujímavosťou tiež je, že veľmi veľa väzňov sem prichádzalo z Maďarska. Táto časť Auschwitzu je jednou z tých naozaj emotívnych. Keď človek zazrie pozostatky bývalých väzňov, je mu z toho jednoducho do plaču.

Múzeum ľudského utrpenia

Ďalšia budova návštevníkom priblíži život väzňov a strašné tresty, ktoré ich postihovali. Pozdĺž celej chodby sa na stenách nachádzajú fotky väzňov s dátumami príchodu a dátumami úmrtia. Pri niektorých je spomenuté aj bývalé povolanie. Ak sa na dátumy lepšie pozriete, uvedomenie si, ako krátko tu niektorí boli a ako dlho zas iní denno-denne prežívali tento horor, je jednoducho hrôzostrašné. Dole v podzemí je zas väzenie, v ktorom najprv testovali vražedný Cyklon B, no pre tieto účely neuspel. V týchto priestoroch sa nachádzali malé temné cely bez okien – v jednej z cel, ktorá mohla mať rozlohu maximálne 3x5 metrov, sa museli potlačiť až štyridsiati dospelí muži.

Sonderkommando

Ďalšou, veľmi výraznou časťou tábora, bolo aj krematórium, v ktorom sa končili životy väčšiny väzňov. O obsluhovanie pecí sa staralo Sonderkommando – oddiel vytvorený spomedzi väzňov, väčšinou šlo o fyzicky zdatných mužov, keďže práca si vyžadovala množstvo síl. Toto Sonderkommando sa však pravidelne obmieňalo, keďže títo väzni vedeli priveľa a nechať ich nažive, by bolo riskantné. Stávali sa tak obeťami vlastnej práce.

Mrhanie životmi

Smrť bola v tábore na dennom poriadku. Okrem plynových komôr sa o ňu staral aj hlad, vyčerpanie, rôzne choroby zapríčinené takmer nulovou hygienou a nedostatok stravy. Ak väzeň zomrel, jeho neskutočne znečistené oblečenie zdedil ďalší väzeň, ktorý kvôli tomu takmer okamžite ochorel.

Birkenau

Po Auschwitzu sme sa presunuli do Birkenau, najväčšieho, najznámejšieho a najstrašnejšieho tábora tej doby. Do Birkenau boli väzni dovážaní vlakmi a hneď na začiatku sa rozdeľovali na rampe, kde sa rozhodlo o ich osude. Lekári SS tam posudzovali zdravotný stav a schopnosť pracovať a na základe toho ľudí rozdelili na tých, ktorí putovali ďalej do barakov a tých, pre ktorých nasledujúcou zastávkou bola smrť.

Koniec prehliadky

Na konci sme mali možnosť pozrieť sa do budovy strážnice, na vyhlíadku, z ktorej bolo možné vidieť celý Birkenau. Pohľad na záhradu hrôzy bol neopísateľný. Tábor sa rozliehal, kam len oko dovidelo a podával svedectvo zverstiev a utrpenia ľudskej rasy. Barakov bolo neúrekom a predstava, aké množstvo väzňov tam v skutočnosti bolo, bola strašná. Zároveň je pripomienkou toho, že si ani nevieme predstaviť, ako dobre sa v skutočnosti máme, aké zanedbateľné sú hlúposti, čo nás teraz často ťažia a je vztýčeným prstom, ktorý nás upozorňuje na to, čo všetko sa môže stať, ak si nedáme pozor na to, akých ľudí pustíme k moci.

Alexandra, VI. OB

30. VÝROČIE NEŽNEJ REVOLÚCIE

Dňa 27. 09. 2019 sa žiaci II. A, V. AB a IV. A. zúčastnili exkurzie na Ústavnom súde Slovenskej republiky. Tam sme sa podozvedali mnoho zaujímavých noviniek.

Pri príležitosti 30. výročia Nežnej revolúcie zrealizovalo Post Bellum SK putovnú výstavu 1989 – 2019: 30 rokov slobody. Mali sme možnosť prečítať si 15 príbehov známych i menej známych osobností Nežnej revolúcie. Neskôr naše kroky putovali na Deň otvorených dverí Ústavného súdu Slovenskej republiky, kde

Na nádvorí nás čakalo množstvo zaujímavých aktivít. Jednou z nich bolo aj skladanie puzzle. Úlohou bolo poskladať mapu Európy za čo najkratší čas. Spolu s profesorom sme dosiahli nový rekord. Túto úlohu sme stihli za neveriteľnú jednu minútu a 53 sekúnd.

sme mohli navštíviť novú pojednávaciu miestnosť. V jej priestoroch sa uskutočňujú verejné zasadnutia senátov a pléna Ústavného súdu, príležitostne aj konferencie a semináre. Na chvíľku sme sa aj my mohli zahrať na sudcov, vyskúšať si talár a zasadnúť do pléna. Presunuli sme sa do vedľajšej budovy, kde sme mohli vidieť portréty všetkých predchádzajúcich členov Ústavného súdu. Navštívili sme aj Sieň nezávislosti, nahliadli do kroniky, oboznámili sa s dielami známych umelcov, a to najmä z východného Slovenska.

Ďakujeme pani profesorke Szillágyiovej, Vámosovej a pánovi profesorovi Popovičovi za možnosť zúčastniť sa tejto poučnej a v neposlednom rade zábavnej exkurzie.

NEŽNÁ REVOLÚCIA NA GT12

Nežná revolúcia, ktorá prebehla v novembri v roku 1989, stelesňuje pád totalitného komunistického režimu. V týchto časoch nastala zmena na demokratickú spoločnosť, ktorú nám mohol závidieť celý svet. Hrdo môžeme povedať, že celý prevrat bol pokojný a bez vážnejších hospodárskych kolapsov či mnohých stratách na životoch. **17. 11.** tento deň sa oslavuje ako symbol študentskej revolúcie. Jej symbolom sa okrem spevu hymny na námestiach stali štrngajúce kľúče a taktiež trojfarebná stužka z farieb našej vlajky, ktorú všetci nosili na svojom oblečení. Podľa mňa je tento deň pre Slovákov a Čechov veľmi významný a je pekné, keď

si na túto revolúciu každý rok spomenieme. Zmenilo sa toho mnoho a najmä mladí ľudia si to neuvedomujú, pretože túto revolúciu nezažili. Aj my, GT12, sme si toto okrúhle výročie pripomenuli. Za bránami školy sa stretlo množstvo žiakov.

Celú akciu zorganizovala pani profesorka Szillágyiová spolu so žiakmi rôznych tried. Pripravili pre všetkých študentov zaujímavú výzdobu, aby sme si tak spoločne toto výročie mohli pripomenúť. Na chodbách školy študenti štrngali kľúčmi a učitelia, ktorí túto revolúciu zažili, tvrdili, že táto spomienka v nich prebudila emócie spred tridsiatich rokov.

Aké máte spomienky z čias socializmu a aké zmeny vám priniesla Nežná revolúcia?

Jozef G. (53): „Komunisti sa mi vyhrážali, že moje deti nebudú mať vzdelanie preto, že som nechcel vstúpiť do politickej strany KSČ. Ako 23-ročný zamestnanec som na námestí štrngal kľúčmi. V období socializmu som v zamestnaní nepociťoval

obmedzenia, ale po revolúcii sme mali väčší výber potravín a aj iného sortimentu. Mali sme viac možností vidieť rôzne krajiny bez obmedzení.”

Janette T. (45): „Mala som 15 rokov, keď začala Nežná revolúcia. Bola som prváčka na strednej škole. Osobne vám o tom neviem veľa povedať, pretože som bola ešte dieťa. Mne to nejaké zásadne zmeny neprinieslo. Pamätám si, že moja sestra chcela byť už od detstva učiteľkou. Keďže

sme boli kresťanská rodina, mama jej to zakázala. Počas socializmu bolo pravidlom, že učiteľ nesmel chodiť do

kostola. Po Nežnej revolúcii absolvovala pedagogické minimum a splnila si tak svoj sen. Dodnes učí na základnej škole.”

Kika, II. A

LITERATÚRA ZRKADLÍ ŽIVOT

Dňa 14. 11. 2019 sme sa my, žiaci I. A, I. BB a VIII. OA, zúčastnili besedy so slovenskou spisovateľkou **Michaelou Ellou Hajdukovou**. Táto autorka začala písať už na vysokej škole. Keď sa dozvedela o projekte s názvom Mám talent, zapojila sa a pod svoj príbeh sa podpísala pseudonymom Ella. Jej príbehy sa odohrávajú v súčasnosti, sčasti v minulosti, ale aj vo svete medzi nebom a zemou. Zobrazuje tematiku vojny, využíva prvky fantasy a sci-fi. Jej prvá kniha má názov *Všetky moje tváre* a na veľké prekvapenie samotnej spisovateľky ju vydalo vydavateľstvo IKAR. Nasledovala knižka *Tajomstvo tvojho rodu*, pri ktorej sa inšpirovala dovolenkou v Rumunsku, pre mnohých nezaujímavou krajinou. Jedným z autorkiných splnených snov bolo vydanie knižky s vojnovou tematikou, ktorá by bola odlišná od ostatných na trhu. Dostala názov *Zákon krvi*, inšpirovaná je skutočnosťou a vysvetľuje otrasné fungovanie programu Lebensborn. Ďalšou knihou s touto tematikou je *Nemecké*

dievča neplače. Dielo *Nájdem ťa v čase* sa odohráva v budúcnosti. Román *Nepripravená* zobrazuje život Adely Ostrolúckej. Autorka sa priznala, že táto próza bola pre ňu najnáročnejšia a ak by si mala vybrať, ktoré z jej diel by malo byť sfilmované, bolo by to práve toto. Nasledovali knižky *Dorianova kliatba*, *Tanečnica*, *Draculova žena*, *Zlatovláska* a *Rekviem pre anjela*. Najnovší román tejto autorky bude mať názov *Berlínske hviezdy*. Autorka o sebe prezradila aj niekoľko zaujímavostí, napríklad, že mená postáv do svojich knižiek vyberá z filmov či iných knižiek, že písanie kníh je pre ňu závislosťou, ale aj to, že poéziu nepíše najmä preto, že v škole nemala rada rozbor básní. Jej obľúbenými autormi sú Michelle Moran a Sylvain Reinhard. Beseda sa niesla v uvoľnenej atmosfére, pani spisovateľka nám ochotne odpovedala na mnohé naše zvedavé otázky. Sme radi, že sme vďaka pani profesorkám Figulovej a Štefancovej dostali aj takýto umelecký zážitok.

Julka, II. A

radosť z prvej vlastnej knižky, proces vytvárania knihy, ale aj náročnosť tohto povolania či obavy z neúspechu. Dozvedeli sme sa, odkiaľ berie všetky bláznivé nápady a kto je jej najväčšou podporou. Zasmiali sme sa aj na zábavných príhodách, ktoré nám pani spisovateľka prezradila. Neskôr prišiel čas na otázky. Pani profesorky a žiaci malého gymnázia boli zvedaví a kládli ich neúrekom. Pani spisovateľka s ochotou a úsmevom zodpovedala na všetky a prezradila aj niečo o svojich rozpracovaných knižkách. Nakoniec sme mali možnosť zakúpiť si jej knihy a odísť so vzácnym autogramom. Pani spisovateľke ďakujeme za veľmi pútavú a inšpiratívnu besedu a radi ju privítame aj na budúce.

12. 12. 2019 sme v našej škole privítali známu spisovateľku pre deti a mládež, **Gabrielu Futovú**. Pani spisovateľka žiakov malého gymnázia privítala s úsmevom na tvári a otázkou: „No čo, z ktorého predmetu sa práve ulievate?“ Na začiatku sme sa dozvedeli, ako sa dostala k písaniu i aké boli jej detské sny. Predstavila nám všetky svoje knihy, čo to prezradila aj o ich obsahu a inšpirácii k napísaniu. Opísala nám svoju

Veronika Tomčová, V. OA

ČAROVNÝ VEČER NAŠICH MATURANTOV

Stužková slávnosť nie je obyčajná zábava, na ktorej sa vybláznite a zabudnete na školské povinnosti. Stužková je dlhodobý proces, ktorý prebúdza triedneho ducha, vytvára nové priateľstvá a zároveň posilňuje tie staré. Pripravuje maturantov na nečakané situácie, na ktoré musia včas zareagovať, samozrejme, ponúka aj mnoho zábavných chvíľ. Hovorí sa, že stužková symbolizuje akýsi začiatok dospelosti, dvere do nového života. Je to zároveň začiatok, ale aj definitívny koniec. Táto udalosť má neopakovateľne čaro, na ktoré budú maturanti ešte dlho spomínať.

Navždy sa zachová... alebo noc, keď mali **8. 11. 2019** žiaci **IV. A** vstúpiť do sveta dospelých.

To osudné ráno vyzeralo pre každého z našich spolužiakov inak. Väčšina dievčat mala vopred dohodnuté stretnutie s kozmetičkou či kaderničkou, pripravené róby viseli na vešiakoch, nové lodičky uložené v stokilovom vaku, ktorý so sebou ťahali ako kotvu. Už len čakali, kedy vyraziť do hotela Centrum, kde sa to všetko malo udiať. Niektoré nešťastnice ráno behali po obchodných centrách so snahou zlepšiť všetko, čo sa len dá. A ako to vyzeralo s našimi chlapcami? Väčšina z nich ani len netušila, kedy a kde sa stretávame. Samozrejme, organizátorky stužkovej im vždy vľúdne odpovedali na všetky tie rozum zastavujúce otázky. Odbila tretia hodina poobede a ako sa na

našu triedu patrí, včas prišlo zhruba päť dievčat. Tie v sebe prebudili vnútorného Schwarzeneggera a zvládli pripraviť celú sálu. S pribúdajúcim časom pribúdali aj žiaci, čo je horšie, narastala nervozita aj stres. Okolo pol siestej začali prichádzať hostia. Usádzali sme ich k stolom a zatiaľ všetko šlo podľa plánu. Po pol hodine sme zistili, že jablko naozaj nepadá ďaleko od stromu, a tak niektorí rodičia meškali presne ako zvyknú ich ratolesti. Netrvalo dlho a s menším sklzom sme mohli otvoriť oficiálnu časť stužkovej.

Príchod sme mali poriadne nacvičený, no keď sa na nás uprel zrak osemdesiatich párov očí, otriaslo to nami. Rozostúpili sme sa do dvoch radov, prvý tvorili dievčatá v nádherných šatách a druhý chlapi v elegantných oblekoch. Všetci sme pôsobili dôstojne a seriózne a ako dospeláci. Po dojemných príhovoroch pani riaditeľky, triednej či spolužiačkinej mamy nezostalo jedno oko suché. Make-up niektorých dievčat bol razom v keli, no teplo pri srdiečku znamená omnoho viac

ako šminky. Nasledoval ceremoniál stužkovania. Bol krásny, dojemný. V triede nás je ako hadov, tak vám asi nemusíme vravieť, ako ťažko to zvládali dievčatá na vysokých podpätkoch. Keď sa aj poslednému žiakovi pripla na hrud' stužka s farbou nádeje, mohli sme pokračovať v programe, ktorý sme pripravili pre hostí. Módna prehliadka, keď sa dievčatá prezliekli za chlapcov a naopak, nesklamala a pobavila divákov aj nás, účinkujúcich. Úspech mala aj scénka, keď sa dve východniarky stretli v Bratislave. Všetkých ohúrila spev našej spolužiačky Paťky. Úspech zožala tiež tombola, v ktorej mohli hostia vyhrať unikátne ceny. Napríklad romantickú večeru pre dvoch v podobe škatuľového vína a instantnej práškovej polievky alebo náročné puzzle pre drobcov. Dúfame, že sa víťazovi podarilo zo strúhanky poskladať rožky podľa priloženého obrázku. Najvzácnejšiu cenu vyhrala jedna mamička, ktorej darovali šarmantné asistentky Paľo a Martin v napasovaných šatočkách s ozdobnou mašľou na hlave vlastnú dcéru. Aby sme rodičom osviežili časy skúšania pred katedrou, vymysleli sme im kvíz o tom, či poznajú svoje deti. Ukázalo sa, že ich poznajú viac, ako sme predpokladali. Na stužkovej zahviezdili dievčatá s tancom Harryho Pottera. Zlatým klincom večera bol spoločný triedny tanec, ktorým sme uzavreli oficiálnu časť.

Nasledovala poriadna tancovačka s rodičmi, učiteľmi, spolužiakmi. Zábava sa rozbehla, ženy a dievčatá zahodili podpätky do šatne alebo pod stoly. Nechali sme sa unášať rytmom piesní, skoro sme zabudli na to, že už pomaly odbije polnoc. A začína sviečkovanie. Všetci stojíme ako sviece so sviecami v rukách. Kľáčiac na zemi, počúvame svoje charakteristiky,

odpaľujeme plameň od triednej, pripijame si šampusom.

Vstúpili sme do sveta dospelých. A čo sa v našom živote zmenilo? Mysleli sme si, že nastane pocit, že všetko môžeme, všetko dokážeme, že nadobudneme väčšiu vnútornú silu a istotu. Pravdou je, že jedinou veľkou udalosťou bolo stmelenie triedneho kolektívu. Aspoň raz sme sa všetci spolu zabavili.

Na ďalší deň sa každý vrátil do svojho bežného života, ktorý je navlas rovnaký ako pred stužkovou.

Simona Kačuriaková,
Dominik Mulidrán, IV. A

Zelené stužky, večerné róby,
pestrofarebné motýliky a kravaty, hrdé
pohľady rodičov, nekonečné úsmevy,
rytmická hudba – a bola stužková!

9. 11. 2019 sme si my, žiaci **V. AB**, spolu s
naším excelentným profesorským zborom

a taktiež milovanými rodičmi užívali nezabudnuteľný večer, ktorý sa niesol v znamení čarovných okamihov plných smiechu a dojatia. Prípravy na tento nádherný večer, ktorý sa zapíše poriadne tmavým perom do pamäti každého maturanta, začali už v prvom ročníku, keď sme pri debatách o priestoroch vhodných na našu stužkovú prekrúcali očami pre príliš predčasné plánovanie. Verte alebo nie, nakoniec sme to stihli len tak tak! A veru, že to stálo za to. Od prvého slávnostného nástupu nás, tohtoročných bilingválnych maturantov, cez dojemné príhovory, láskavé pohľady, nádherné stužkovanie či momenty strávené na parkete s profesormi, rodičmi a našimi milovanými sme sa presunuli až po smiechom naplnený program. Tam sme ukázali takmer päť rokov budovaný silný kolektív! Technické problémy či poriadny mišung v harmonograme nás nezastrašili a milým hosťom sme pripravili poriadnu šou plnú nášho tradičného humoru! A čo bolo potom? No predsa zábava až do bieleho rána! Poriadne sme vytancovali nielen naše nožičky, ale i nožičky našich rodičov a samozrejme, našich absolútne perfektných profesoriek a profesorov, ktorí za nami vôbec nezaostávali!

Spoločne so spolužiakmi sme sa zhodli v jednom. Gymnázium Trebišovská 12 má v sebe ukrytý poriadny poklad v podobe profesorského zboru, ktorý robí Trebišku Trebiškou. Naši učitelia nám nie sú len našimi mentormi či vzormi, sú to aj skvelí taneční partneri a ľudia s obrovskými srdiečkami, ktorí sa svojou účasťou podieľali na tom, aby bola naša stužková skutočne tou našou jedinečnou stužkovou. S plnými bruškami, skvelou náladou a nádhernými spomienkami sme sa v skorých ranných hodinách pobrali domov, no dodnes sa o tomto výnimočnom dni rozpráva, akoby bol len včera.

Sandra Tkáčová, V. AB

NAŠE ŠTUDIJNÉ VÝMENNÉ POBYTY

Lucia Linkesch vo Francúzsku

1. Lucia, ako sa študent dostane k možnosti výmenného pobytu v zahraničí?

Najprv je potrebné vybrať si agentúru, následne krajinu, v ktorej chceme študovať. Potom prebieha jazyková skúška v anglickom jazyku, píše sa eseje a prikladá sa fotka, keďže rodiny si vyberajú nás, my iba krajinu.

2. Prečo si sa rozhodla práve pre Francúzsko?

Keďže angličtina je pre mňa jednoduchá (hlavne vďaka letnej škole v Oxforde, kde som študovala minulý rok), rozhodla som sa pre Francúzsko. Francúzština je druhý jazyk, ktorý študujem a hoci je o niečo ťažší, myslím, že to celkom zvládam. Spočiatku to bolo náročnejšie, najmä v škole, ale časom som si zvykla a i keď nie vždy všetkému rozumiem, vždy aspoň pochopím kontext.

3. Aká je rodina, v ktorej bývaš?

Ja som sa dostala do regiónu Pays de La Loire. Bývam v dedinke La Romagne v rodine s tromi súrodencami, staršou sestrou a mladšími dvojčikami chlapcom a dievčaťom. Trošku som sa bála, aká bude rodina, ale našťastie som nemala žiadne problémy a sú to skvelí ľudia, typickí Francúzi.

4. Sú rozdiely v štúdiu na Slovensku a Francúzsku?

Áno, sú. Rozdiel je už v tom, že tu študujem na súkromnej strednej škole. Čiže vybavenie je oveľa lepšie, ale aj prístup učiteľov je prísnejší. A hlavný rozdiel je v tom, že tu začínam vyučovanie o 8:20 (do školy cestujem školským autobusom), ale končím o 17:10, domov prichádzam o 18:00. To je pre mňa celkom nezvyk.

5. Aké to je v triede?

V triede som bohužiaľ s mladšími spolužiakmi, aj keď sú všetci milí, je to rozdiel. Musím však podotknúť, že u nás je práca žiakov na hodine kvalitnejšia, lepšia. Hoci je to tu prísnejšie a možno i na profesionálnejšej úrovni, interakcia žiakov na hodine nie je skoro žiadna.

6. Máš nejaké výhody pri písaní testov či písomiek?

Bola by som rada, ak by tomu tak bolo. Síce akceptujú to, že nie vždy všetkému rozumiem a rovnako ako všade, aj tu sú milší i menej priateľskejší učitelia, ale písať musím všetky písomky i testy po francúzsky. Občas, keď neviem, nepíšem nič. 😊

7. Ktoré predmety máš najradšej?

Najradšej tu mám matematiku a angličtinu, pretože títo Francúzi nevedia vôbec po anglicky a ja hovorím lepšie ako profesor.

8. V ktorom veku je podľa teba najlepšie skúsiť zahraničný pobyt?

Stretla som tu dievča, ktoré má 12 rokov a strávi tu rok štúdia, ale v tomto veku to neodporúčam. Najlepšie je ísť na strednej škole v druhom či treťom ročníku. Ja som aktuálne v septime. Predsa len, študent letí sám a veľakrát sa ocitne v ťažkých situáciách. Byť sám je často psychicky to najťažšie.

9. Myslíš si, že ti tento výmenný študijný pobyt pomôže iba v zdokonaľovaní sa v cudzom jazyku?

Určite pomôže nielen v ovládaní cudzieho jazyka, ale učí aj samostatnosti. Študent sa často ocitne v rôznych bizarných situáciách. Musí sa riadiť heslom: všetko sa dá prežiť.

10. Odporúčaš aj ďalším študentom takéto pobyty v zahraničí?

Jasné! Je to skvelá skúsenosť, šanca zažiť niečo nové, spoznať inú krajinu, kultúru a ľudí, ktorí tu žijú. Som rada, že som dostala túto príležitosť.

Natalee, I. BB

My Experience in Slovakia So Far

My name is Juan José Ortega, I am 18 years old, I'm from Colombia, and as you may know, I am a recent exchange student in Kosice, Slovakia.

Slovakia is the first country I have ever visited in Europe, and so far I like it very much. I have only been in Trenčín and Bratislava apart from Kosice, and I'm really glad that I was placed in this city because it's my favorite so far. I really like the architecture of Hlavna, and I go there a lot. I also like a lot the food here. So far I have had Goulash, a lot of soup and potatoes, Rizek, Horalky, Kofola and my favorite, Halusky. Sometimes the food is really heavy and greasy, but it's delicious.

My expectations about this country were none as I had never had contact with it, and all I knew about it I had read on the internet. It's the same with people, I wasn't expecting anything about it. But everything has turned out fine.

Finally, the school: the educational system is very different and I am still getting used to it, but I'm sure it will not be hard. Teachers are mostly fine, and my classmates are okay too. I hope the rest of the year remains like that.

Juan José Ortega, IV. A

ZASPOMÍNALI SME SI

Mgr. Jana Šalagovičová

1. Prečo ste sa rozhodli stať učiteľkou?

Je to veľmi ťažká otázka, pretože nikdy som nerozmýšľala nad tým, že sa stanem učiteľkou. Na strednej škole som stále pomáhala najlepšej kamarátke s matematikou. Potom to plynulo samovoľne. Šla som študovať matematiku a informatiku, tam sa mi učiteľovanie ešte viac zapáčilo a po ukončení vysokej školy som šla teda učiť.

2. Ak by ste neboli pedagógom, aké povolanie by vás naplňalo?

Bavilo by ma byť správcom horskej chaty ☺, poprípade by som chcela mať

bylinkovú záhradu, ale tým by som sa asi neuživila.

3. Ako si spomínate na svoje stredoškolské časy? Na akej škole ste ich prežili?

Študovala som na bývalom gymnáziu Kováčska 28 (v súčasnosti Gymnázium M. R. Štefánika na ulici L. Novomeského). Na tieto roky spomínam len v dobrom. Bola to sladká nevedomosť ☺, mala som veľmi dobrých učiteľov, boli sme skvelý kolektív.

4. Mali ste svoj obľúbený predmet? Bol aj taký, ktorý vás nebavil?

Na základnej škole som milovala dejepis, pretože sme mali výbornú pani učiteľku. História nám opisovala tak, akoby nám rozprávala rozprávky. Na strednej škole som zistila, že to rozprávka nie je ☺. Taktiež som mala veľmi rada fyziku a telesnú výchovu. Matematika ma vždy bavila, ale nemôžem povedať, že by patrila medzi obľúbené. Nemala som rada chémiu, vôbec som jej nerozumela. Učila som sa ju naspamäť ako básničku, to ma teda vôbec nebavilo, hoci je to nádherný predmet. Ešte som nemala rada biológiu, keďže mnohé veci bolo nutné učiť sa spamäti.

5. Pamätáte si na prvú triedu, ktorú ste učili?

Prvá trieda, na ktorú si pamätám, bola vtedajšia 1. D, bývala trieda p. p. Štefanka.

Keďže žiaci boli veľmi šikovní v programovaní, veľmi rada som tam učila.

6. Čo vás dokáže u žiakov najviac nahnevať a tiež potešiť?

Nahnevať ma dokáže zákernosť, zbytočné klamstvo, ľahostajnosť či neférovosť. Potešiť ma vie nadšenie pre vec, tvorivosť, ak sa žiaci nevzdávajú a dokážu popracovať na svojom zlepšení. A v neposlednom rade i to, keď si žiaci, no nielen tí, dokážu priznať chybu, vinu alebo nedostatok.

7. Pred dvomi rokmi ste sa stali riaditeľkou. Aké emócie to vo vás vyvolalo?

Boli to zmiešané pocity. Na jednej strane výzva, šanca niečo zmeniť, ale na strane druhej aj rešpekt, pretože je to predsa len zodpovednosť. Zodpovednosť za fungovanie školy, aby nestagnovala a v neposlednom rade aj snaha, aby sa tu žiaci i moji kolegovia cítili dobre.

8. Je niečo, čo by ste na našej škole zmenili?

Keby som mala bezodný balíček peňazí a mohla by som lusknúť prstami, mali by sme krásnu fasádu, nové lavice, nádherné triedy, ale aj nové oddychové zóny.

9. Existuje trieda, na ktorú nikdy nezabudnete?

Určite nikdy nezabudnem na dve triedy, ktorým som bola triedna učiteľka, boli to moje srdcovky.

10. Vo funkcii riaditeľky máte menšiu možnosť vyučovať. Nechýba vám častejší kontakt so žiakmi počas vyučovacích hodín?

Áno, veľmi mi chýba kontakt so žiakmi, pretože veľmi rada učím. Momentálne

vyučujem iba sieťové technológie. Na hodiny si chodím oddýchnuť. Žiakov, ktorých učím, volám málotriedka. ☺

11. Čo vás na informatike a jej odvetviach zaujalo natoľko, že ju vyučujete?

Keď som išla študovať informatiku, vôbec som nevedela, o čom je tento predmet, pretože na stredných školách sa v tom období informatika neučila (s výnimkou Gymnázia Šmeralova v súčasnosti Poštová). Ale s kamarátkou sme sa rozhodli, že to pôjdeme vyskúšať. Najviac ma v tej dobe zaujalo programovanie. K sieťovým technológiám ma naviedla bývalá kolegyňa a mne sa tá výzva páčila. Výzva hlavne v tom, že študijné materiály a testy boli v angličtine a ja som sa dovtedy venovala angličtine tri týždne na vysokej škole. Teraz som veľmi rada, že som sa na to dala.

12. Keby ste boli ministerkou školstva, čo by ste zmenili?

Prehodnotila by som vzdelávacie štandardy jednotlivých predmetov. Oddelila, čo je základné a čo nadstavbou. Zmenila by som systém financovania škôl, snažila sa nájsť peniaze na moderné vybavenie laboratórií i samotných tried v podobe nových školských lavíc a stoličiek.

13. Máte dvoch synov, rozhodol sa niektorý z nich ísť vo vašich šľapajach?

Aj áno, aj nie. Obaja chodili na matematické gymnázium. Jeden vyštudoval bioinformatiku, venuje sa vytváraniu matematických modelov, biologických procesov a ich programovaniu. Druhý sa venuje ekonómii, čiže dá sa povedať, že sa vydal tou matematickou cestou. Ale obidvaja si vedia predstaviť, že by učili.

14. Zdedili matematické schopnosti?

Áno, zdedili. Možno ich aj predčili.

15. Chceli by ste niečo odkázať žiakom GT12?

Rada by som študentom odkázala, aby si cenili svoje zdravie, tešili sa zo života, vážili si svojich rodičov a boli radi, že ich majú. Nech sú optimistickí, nevzdávajú sa, pyšní na školu, ktorú navštevujú a nezabúdajú, že škola nie je len o učení, ale aj mimoškolskom živote.

Simona Tomášová, VIII. OA

16. Naša škola tento rok oslavuje 45. výročie. Čo by ste jej do budúcnosti zaželali?

Veľa dobrých žiakov, v zmysle, aby bol každý z nich človekom s veľkým Č, aby to boli žiaci, ktorí tu chodia radi a vôbec nemusia mať ani čisté jednotky. Aby tu prežili krásne obdobie. Prajem kolegom aj nepedagogickým pracovníkom, aby tiež chodili do školy radi, pretože ani bez nich by táto škola nebola takou, aká je. Keďže školu netvorí budova, ale ľudia v nej, želám jej, aby vzťahy medzi žiakmi, učiteľmi a rodičmi boli čo najlepšie. Taktiež jej želám, aby členovia žiackej školskej rady a redakčnej rady mali veľa dobrých nápadov a síl do práce.

Julka, II. A

Mgr. art. Lenka Barilíková, ArtD.

1. Ako vás pripravilo Gymnázium Trebišovská na ďalšie štúdium a celkovo do života?

Moje štúdium na GT12 bolo ukončené pred tridsiatimi rokmi. S odstupom tých rokov môžem povedať, že som na Vysokú školu múzických umení odišla s dobrým základom informácií, ktoré som potrebovala k štúdiu herectva, hlavne čo sa týkalo dejín a samozrejme literatúry a znalosti slovenského jazyka. A v neposlednom rade musím povedať, že GT12 mi dalo možnosť si do života zobrať všetky tie kamarátstva a priateľstvá so spolužiakmi a pekné vzťahy s pedagógmi.

2. Čo hodnotíte ako najcennejšie v súvislosti so štúdiom na našej škole?

Keď si spomeniem na tie roky, ťažko je niečo vypichnúť. Začali sme študovať ešte na Gymnáziu Kováčska 30, dva roky sme boli v centre mesta. V pamäti mám akési čriepky spomienok, a spája ich, možno to

nazvať, slobodnejší duch myslenia. S pani profesorkou Štofkovou aj s pani profesorkou Turčíkovou boli hodiny vždy zaujímavé. Okrem učebných osnov sme sa na nich dozvedali vždy o čosi viac, možno už vtedy to bolo kritické myslenie, ktoré v nás naše profesorky prebúdzali. A ktoré som si odniesla do svojho života.

3. Ako si spomínate na svojich spolužiakov a pedagógov? Stretávate sa s niektorými dodnes?

Spomienok je veľa. Na konkrétne situácie, na konkrétnych ľudí. Naša milá mladučka triedna profesorka Veronika Bajuszová. S láskou si spomínam na moje prvé „herecké“ etudy, keď som sa tvárila, že rozumiem počítačom, matematike a fyzike... Vďaka za tie momenty, na ktorých sa dnes smejem. Na fyzike sa mi podarilo odvodiť vzorec, ktorý neexistoval a milá pani profesorka Tušanová mi po hodine v kabinete povedala, aby som šla divadlo hrať inde. Myslím, že aj pani profesorka Findoráková mala zo mňa „radosť“, ale ja som sa naozaj snažila. Dnes máme naozaj veľmi pekný vzťah. Logiku myslenia som zrejme pochytala na jej hodinách. Za čo ďakujem. Pre herca, okrem emócií, je tiež dôležité logické myslenie. S láskou spomínam na hodiny chémie s pani profesorkou Kreutzovou a na všetkých pedagógov. Až mi je ľúto, že ich nemôžem menovať naozaj všetkých. Moji spolužiaci sú úžasní, len ich nestretávam tak často, ako by som chcela. Niektorí žijú v zahraničí, ale s niektorými som sa stretla aj mimo Slovenska. Posledné stretnutie s mojimi spolužiačkami mi len potvrdilo, že sme stále tie isté strelené baby zo 4. C, aj keď staršie, so

svojimi živými príbehmi, ale tá podstata sa nemení. A je to veľmi príjemný pocit vedieť, že sa máme.

4. Ak by ste mohli poradiť o 10 – 15 rokov svojmu mladšiemu ja, ako by ste prežili svoj študentský život? Zmenili by ste niečo?

Nie, niet čo meniť. Svoje študentské roky som si užila.

5. Smerovali vaše aktivity už počas stredoškolského života k umeniu? Pôsobil v tom čase na gymnáziu umelecký či literárny krúžok, kde ste mohli rozvíjať svoj talent?

Dá sa povedať, že od útleho detstva sa môj život vyvíjal týmto smerom. Moje záujmy sa vždy točili okolo divadla, tanca, spevu. Počas štúdia na gymnáziu som stále navštevovala súbor Vánok pod vedením pani Annamárie Ferenczy, kde som dostala základy tanca. Uvedomila som si prvé dotyky s divadelným svetom a prvý raz zažila pocit, keď vás ocení divák a bezprostredne vám zatlieska. Na škole vtedy nepôsobil dramatický krúžok, ale školu som reprezentovala na recitačných súťažiach Hviezdoslavov Kubín a aj v prednese ruskej poézie Puškinov pamätník. Veľmi som mala rada ruštinu.

6. Boli a ste členkou rôznych divadiel, ako je SND, Divadlo na Novej scéne, Štúdio L+S, Divadlo Andreja Bagara. V ktorom sa vám najlepšie pracovalo?

Musím vás poopraviť, bola a som členkou Divadla Andreja Bagara v Nitre, bola som dlhé roky členkou Radošinského naivného divadla, hosťovala som v SND, na Novej scéne aj v Štúdiu L+S a v mnohých iných divadelných zoskupeniach, s ktorými sme tešili a verím, že budeme tešiť divákov po celom Slovensku. A čo sa týka divadelnej

práce, je to predovšetkým o ľuďoch a pokore a je jedno, v akej divadelnej inštitúcii či budove predstavenie vzniká. To diváka vôbec nezaujíma.

7. Hrali ste v rôznych známych seriáloch, ako sú Panelák, Ordinácia v ružovej záhrade, Kutyl s.r.o. Prezradte nám nejakú úsmevnú situáciu, ktorú ste zažili.

Pri výrobe seriálu väčšinou nezostáva času nazvyš a všetci sa snažia na pläci podať profesionálny výkon, a to nemyslím len hercov, ale aj ľudí, ktorí stoja schovaní za kamerami. Ale napríklad keď sme točili Panelák, bola som si istá, že sa tam naraňajkujem, lebo vždy, keď som točila, boli scény, v ktorých sme jedli. A keďže našu milú rodinku mali rekvizitári radi, sem tam nám aj uvarili niečo teplé, nielen chlebíky. Je pravda, že keď sa točia vtipné scény, treba ich hrať čo najväznejšie, aby ten humor z toho vyšiel, a ak práve váš kolega nemá text, díva sa na vás uprene a vážne, a vy v tých očiach vidíte smiech, je to náročné. A tam je priestor na to, že sa herci musia vysmiať, a tých klapiek je potom naozaj veľa.

8. S ktorými hercami zo slovenskej divadelnej scény sa vám najlepšie pracovalo?

Nerada používam superlatívy naj. Každý sme iný, a preto má aj tá rôznorodosť prístupov v práci mnoho podôb. Je treba byť v strehu. Neustále ma to drží v pozornosti. Mám rada výzvy a rada vstupujem do nových projektov. Môžem spomenúť aspoň kolegynu, s ktorými hrám v inscenácii v Divadle Andreja Bagara

v Nitre, naša obľúbená Dámska šatňa s Evou Pavlíkovou, Alenkou Pajtinkovou a Jankou Kovalčíkovou.

9. Sama pôsobíte ako pedagóg na VŠMU. Je to podľa vás ťažké povolanie?

Je to náročné povolanie. A dobre ho robiť znamená oddať sa tej práci. Pôsobím ako pedagóg herectva a javiskovej reči na Katedre spevu VŠMU a pravidelne hosťujem na JAMU v Brne ako pedagóg hlasu a hereckých techník. Nie je to o tom,

že niekomu poviete informáciu, je to omnoho hlbšie a osobnejšie poslanie. Ak vychádzam z mojej pedagogickej praxe, snažím sa študenta rešpektovať a počítam s tým, že môže mať aj iný názor ako je ten môj. Vytváram mu slobodný priestor na to, aby ho mohol kedykoľvek vysloviť. Ja ho vlastne len sprevádzam na ceste poznania a otvárať mu nové pohľady na seba samého. Ak mi uverí, pretvárať sa začne on sám. Je to individuálna cesta k sebazoznaniu. Cez seba poznávam svet a naopak.

10. Čo by ste odkázali našej jubilantke?

GT12 by som želala naďalej skvelý tím pedagógov a veľa úspešných absolventov. Všetkým vám želim zo srdca hlavne veľa zdravia. A ďalej šťastie a veľa príležitostí ukázať, kým ste sa na škole stali a neustále sa posúvať vpred.

Števková, I. BB

Ivana Chapčáková, MPH, MA

1. V ktorých rokoch ste študovali na našom gymnáziu?

Ak si dobre pamätám, tak to boli roky 1993-1997.

2. Ako si spomínate na tie, pre mnohých čarovné, chvíle?

Na tie roky spomínam vždy s úsmevom. Boli to skvelé časy, plné nových zážitkov, poznatkov a človek spoznal veľa nových ľudí. Niektoré priateľstvá z tej doby mi zostali na celý život.

3. Naša GT12 oslavuje 45. výročie a tak bilancujeme. Čo vám roky štúdia priniesli?

Stredná škola ma naučila veľa. Nielen akademicky, ale pomohla mi rozvinúť sa aj emocionálne a sociálne. Boli to roky, ktoré mi dali nové vedomosti a príležitosť rozvíjať svoje záujmy a otestovať, čo ma akademicky viac zaujíma, ale taktiež priniesli aj nové výzvy a s nimi príležitosť formovať si svoje hodnoty a charakter, rozvíjať sociálne zručnosti.

4. Bol na gymnáziu učiteľ, na ktorého rady spomínate?

Povedala by som, že viac než jeden. Určite nezabudnuteľná bola triedna profesorka p. Bakošová. No s odstupom času a v spätnom pohľade niekedy nájdeme oveľa viac pozitívnych vplyvov, aké na nás mali študentské roky a učitelia, než sme si v tej dobe dokázali uvedomiť.

5. Navštevovali ste v škole nejaký krúžok? Venovali ste sa nejakým mimoškolským aktivitám?

Nejakú dobu som hrávala po škole volejbal, ale už si nepamätám, kedy a prečo som s tým prestala.

6. Nechceli ste byť učiteľkou ako vaša sestra, pani profesorka Figuľová?

Nie, k tejto profesii ma nikdy neťahalo, pretože som vedela, že na túto prácu nemám dosť odvahy ani trpezlivosti. Vždy som chcela pomáhať ľuďom a myslela som si, že budem psychologičkou.

7. Zaspomínate si občas spolu na študentské časy?

Áno a vždy sa pri tom aj dobre zasmejeme.

8. Kde aktuálne pôsobíte?

Nedávno som ukončila dlhodobú misiu v Iraku s UNICEF-om a momentálne sa pripravujem na ďalšiu prácu v krízovej oblasti.

9. Čo by ste odkázali súčasným študentom. Životná múdrosť z vašich skúsenosti.

Neexistuje situácia, ktorá sa nedá vyriešiť. Každá situácia, nech sa zdá byť akokoľvek ťažká a nemožná, má riešenie, možno nie dokonalé, ale existuje na ňu riešenie. Je dobre sa obklopiť ľuďmi, na ktorých sa dá spoľahnúť aj v takýchto náročných situáciách a časoch najväčšej výzvy, ale je len jedna osoba, ktorá vás skutočne pozná a ktorá je vašim najväčším spojencom – ste to vy.

Alexandra, VI. OB

Patrik Pelegrin, Peter Varga, Martin Sobek, Jakub Konečný, Peter Tomko – florbalisti

1. Koľko rokov uplynulo odkedy ste opustili priestory našej školy?

Už je to 10 rokov, keď sme v roku 2009 zmaturovali a naším odchodom zarmútili srdcia väčšiny profesorského zboru a nádejných absolventiek GT12.

2. Dlhých osem rokov štúdia určite priniesli mnohé úsmevné okamihy. Spomínate si na ne?

Mnohé sú nezverejniteľné a žiaduce by bolo knižné vydanie, ale spomenieme napríklad, keď sme mali stužkovú, potrebovali sme rekvizitu zastávky MHD. Tak sa florbalisti vydali na prieskum terénu v blízkom okolí a pod rúškom tmy sme našli jednu prenosnú, ktorú sme, zakrádajúc sa uličkami, na ramenách doručili do šatne OKTÁVY B! Nielen v tomto prípade, ale aj na našej ceste štúdiom platilo, že pod lampou býva najväčšia tma.

3. S vašou triednou učiteľkou, pani profesorkou Figulovou, máte mnoho spomienok. Prezradte nám niektoré z nich.

Opäť kategória na samostatnú kapitolu v našej knihe, ale väčšinou sme jej dvíhali tepovku našou častou účasťou na florbalových turnajoch práve v momentoch, keď ona presne vtedy chcela nacvičovať programy, resp. vystúpenia na večierky, akadémiu a stužkovú. Ale keďže sme boli

multitalentovaní, tak sme nielenže väčšinu vyhrali, ale aj všetko nacvičili a udávali tón zábavy aj mimo ihriska.

4. Ktorý predmet ste mali v škole najradšej?

Telesnú a športovú výchovu, t. j. bez diskusie. Cestou do telocvične sme zrážali všetko a všetkých, čo nám stálo v ceste za pohybovou aktivitou. Na hodiny sme chodili o desať minút skôr a odchádzali sme o desať minút neskôr. Aj po dekáde si dovoľím tvrdiť, že sme boli pre všetkých telocvikárov na škole ako dar z nebies, ktorý už nikto nenahradil. Ak môžeme ešte doplniť, s odstupom času si myslíme, že to nakoniec nebolo až tak o predmetoch ako o profesoroch. Ak vás niekto dokázal nadchnúť, bavilo vás skoro všetko. A ak nie, tak ste si zábavu urobili po svojom.

5. Ako si spomínate na svoju stužkovú slávnosť?

Na stužkovú sme prišli o 23:59 hod., keďže v rovnakom termíne prebiehali Majstrovstvá SR stredných škôl vo florbale v Trenčíne, ktoré sme uprednostnili. Cítili sme, že môžeme spoločne dosiahnuť na majstrovský titul, a tak srdce rozhodlo a bola to správna voľba. Vyhrali sme pohár pre víťaza, zábavu v krvi dohnali rýchlosťou blesku a všetci boli spokojní.

6. Ovplyvnila vás pri výbere vysokej školy naša škola?

Myslíme si, že sme sa každý individuálne vyprofilovali, ktorým smerom sa poberieme. Trebiška bola, je a stále bude najlepšou voľbou, ktorá vám postupne ukáže tú správnu cestu.

7. Vraj ste boli úspešní reprezentanti školy vo florbale. Aký úspech ste dosiahli?

Keď sme prišli na školu, chýbala nám tam WALL OF FAME. Postupne sme zbierali úspechy, trofeje pribúdali a vedenie školy nám muselo zabezpečiť vitrínu, ktorá bola pri našom odchode vybombená do posledného miestečka.

Dvojnásobní majstri SR vo florbale SŠ, juniorskí reprezentanti SR s vybojovanou miestenkou na MS U19 vo Fínsku a stabilní hráči extraligových tímov Florko, resp. ATU. A to všetko aj vďaka nekonečným hodinám po

vyučovaní v telocvični na Trebiške pod vedením pána prof. Králiku.

8. Zvýšil sa po víťazstvách zo strany dievčat záujem o vás?

Dievčatá boli, sú a budú. Zvýšil sa náš záujem o ne, keďže nám to dodalo potrebné sebavedomie a úspechy spriechodnili cestičku k nim. Vydláždili sme si ju vlastnými rukami a charizmou. V určitých okamihoch mohol niekto mylne nadobudnúť pocit, že sebavedomie máme každý deň na raňajky.

9. Čo by ste súčasným študentom nášho gymnázia odkázali?

Snívajte o tom, verte tomu, dosiahnete to. A všetci športovci, zapamätajte si, že za jeden deň môžete dosiahnuť aj dva vrcholy!

Emma, V. OA

Lukáš Adamec

1. V ktorom roku ste maturovali? Pamätáte si ešte na svoje pocity pred a počas maturity?

Pfuu. Kým vyrátam, v ktorom roku som maturoval... Dohodnime sa, že dávno.:) Pred a počas maturity som mal samozrejme strach a stres, lebo dobrým žiakom som asi nikdy nebol.

2. Aké spomienky máte na školu? Kládne či záporné?

Na školu mám výborne spomienky. Väčšinou sa časom spomína na tie dobré veci. To, čo sa mi vtedy nepáčilo, som si

vlastne aj tak spôsobil sám. Stredná škola – kladné myšlienky.

3. Aký najväčší zážitok si zo svojej strednej školy pamätáte dodnes?

Ukončenie strednej školy a jednotku z matematiky na maturitnej skúške. Ale to sú rôzne kategórie. Škola v prírode, imatrikulácie, reprezentovanie, atď...

4. Vždy ste chceli byť spevákom alebo ste mali iné ciele?

Mal som cieľ byť šťastný a nezáležalo na tom, čím budem. Mal som dobrú robotu a rôzne skúsenosti z rôznych odvetví. Na strednej škole som ešte nemal ani tušenia, že budem spievať v kapele a pred ľuďmi... To prišlo časom. Spevákom som na plný úväzok od Superstar. Takže 8 rokov – 8 šťastných rokov.

5. Aké záľuby máte okrem spevu?

Šport je určite medzi nimi a všeobecne, ja neviem veľmi odдыхovať, takže ak záľuby, tak aktívne alebo efektívne činnosti.

6. Venovali ste sa spevu od malička?

Nie, nevenoval.

7. Tipli by ste si, do akej vekovej kategórie patrí väčšina vašich fanúšikov?

Väčšina fanúšikov je od 20 do 45 rokov – neviem, aká je to kategória. ☺

8. Spoznávajú vás ľudia na ulici? Nemáte s tým problém?

Spoznávajú a teším sa tomu. Je to predsa výsledok mojej práce a je to príjemné.

9. Veľa umelcov alebo celkovo mladých ľudí sa po maturite rozhodne usadiť v zahraničí. Prečo ste sa rozhodli zostať na Slovensku?

Nemal som nikdy ambíciu odchádzať. Ja mám Slovensko aj napriek niektorým chybám rad a taktiež ľudí. Myslím si, že kto chce uspieť, nemusí odchádzať. Musí makáť, aby bol spokojný aj tam, kde je. Každá krajina ma svoje problémy. Niečo je lepšie, niečo horšie. Normálna vec.

10. S kým najčastejšie, najradšej spolupracujete pri tvorbe hudby?

S Tomim Okresom, ktorý urobil Horúcu lásku a spolu sme urobili ďalšie songy, ktoré počuť v rádiách. S ním som začal sólovú dráhu a je to môj umelecký BRAT. A, samozrejme, s kapelou. A mnohými ďalšími. ☺

11. Vraví sa, že stredoškolské časy sú tie najkrajšie. Vrátili by ste sa do tohto obdobia?

Vrátil by som sa, aby som tie skvelé zážitky zažil ešte raz. Každý čas má pekné momenty a v tomto veku sú tie momenty často aj nové, a preto posilnené emočne. Opakujem – spomínam na strednú rád.

Emma, V. OA

Martin Matej alias Casper

1. Prečo ste si vybrali štúdium práve na gymnáziu?

Mal som menší problém pri výbere strednej školy. Nevedel som absolútne, čo by som chcel robiť, to som vlastne nevedel ani po strednej škole ☺ Tak môj výber padol na gymnázium. Na základnej škole mi učenie šlo celkom fajn a keďže na Trebišovskej sa vtedy otváral ročník so zameraním na informatiku, veľmi som chcel ísť práve na GT12.

2. Čo vás na GT12 zaujalo natoľko, že ste si zo všetkých gymnázií v Košiciach vybrali práve toto?

Môj otec chodil na Kováčsku, moja sestra tiež chodila na Trebišovskú, čiže to bola vlastne rodinná tradícia. A hneď, ako som prišiel do budovy školy, vedel som, že tu chcem chodiť.

3. Ako by ste zhodnotili roky, ktoré ste prežili na GT12?

Boli to najlepšie roky môjho školského života, školu som mal úprimne rád. Naozaj najkrajšie roky.

4. Ktorý predmet ste mali najradšej?

Informatika, pretože ma to veľmi bavilo. Dodnes sa jej určitým spôsobom venujem.

5. Naopak, ktorý predmet ste nemali veľmi rád?

Chémiu, veľmi som sa s ňou natrápil. Nemusel som ani biológiu.

6. Ako si spomínate na vašu vtedajšiu triednu profesorku a na triedu ako kolektív?

Najviac ☺. Boli sme jej prvá trieda a nechali sme jej to tak trochu "vyžrať", ale mala nás rada, mám s ňou veľmi dobrý vzťah doteraz, keďže som učil jej dcéru. A kolektív sme boli dobrý, vždy, keď to bolo potrebné, vedeli sme držať spolu.

7. Pamätáte si ešte na vašu stužkovú, prípadne imatrikuláciu?

Pamätám si, boli to veľmi vydarené akcie. Stužkovú sme mali super a som veľmi rád, že tancujem lepšie ako pred desiatimi rokmi.

8. Spomeniete si na nejakú zábavnú historku či tú menej pozitívnu situáciu zo strednej školy?

Zábavná historka – štyri roky štúdia na GT12. Alebo, keď nás p. p. Rodáková presviedčala, že drevená stolička je žltý ďalekohľad. Používala také dobré argumenty, že na konci hodiny väčšina naozaj uverila, že drevená stolička je žltý ďalekohľad. Ale tých situácií tam bolo naozaj veľa a je veľmi ťažké vybrať jednu.

9. Kde pokračovalo vaše štúdium po skončení štúdia na GT12?

Začal som študovať na TUKE na Strojníckej fakulte, odbor mechatronika, ale po dvoch rokoch štúdia som si povedal, že toto naozaj nechcem, tak som šiel na Fakultu športu do Prešova. Tam som po štyroch mesiacoch zistil, že nedám atletiku a rozhodol som sa študovať na konzervatóriu a pred rokom som skončil šesťročné štúdium.

10. Stretávate sa so svojimi bývalými spolužiakmi?

Stretávame sa veľmi málo, keďže všetci sme rozlezení po svete, ale občas si napíšeme.

11. Bolo vašim snom stať sa tanečníkom už počas stredoškolského štúdia?

Bolo to hlavne o tom, že som tancoval vždy a všade, ale to nebol môj cieľ počas strednej školy, hoci ma to bavilo.

12. Pomohlo vám štúdium na GT12 v rozvoji terajšieho povolania? Ak áno, v čom a ako.

Určite áno, pretože okrem toho, že tancujem, venujem sa aj informatike. Viac menej grafickým prácam a sčasti programovaniu.

13. Čo vás viedlo k rozhodnutiu tancovať?

Hudba. A to, že moja sestra tancovala, chodil som na predstavenia, pozeral klipy a chcel som sa to tiež naučiť.

14. Prečo ste si z takého množstva tanečných štýlov vybrali práve HIP-HOP?

Pretože, vtedy to bola veľká vlna a páčilo sa mi to. Začali sme odkukávať z klipov a

filmov, všetko, čo sa dalo, až potom sme zistili, že čo to HIP-HOP vlastne je. Veľmi som chcel cestovať a obohacovať svoj život zážitkami a aj vďaka tancu sa mi podarilo precestovať od Saudskej Arábie, cez celú Európu až po západné pobrežie USA.

15. Ako ste prišli k prezývke "Casper"?

Žili sme tou veľkou vlnou Hip-Hopu, kedy veľké oblečenie vrátane tričiek bolo samozrejmosťou. XXXL bolo to najlepšie. Spolužiačka šla do New Yorku, požiadal som ju, aby mi doniesla veľké biele tričko. Mal som vtedy vyholenú hlavu a na tréning som prišiel v tom tričku. Hneď ma vysmiali, že vyzerám ako Casper. Ujalo sa to a odvtedy som Casper.

16. Čo bolo impulzom zúčastniť sa súťaže Československo má talent?

Nebolo to o tom, že sme chceli vyhrať, chceli sme sa zviditeľniť. Vo svojej podstate sa nám to aj podarilo.

17. Chceli by ste niečo odkázať terajším žiakom našej školy?

Pozdravujem vás, študenti. Vážte si to, čo máte, lebo táto škola je bomba. Je potrebné na sebe pracovať a všetko zvládnete. Keď ste sa už dostali na výberovú školu, buďte výberoví študenti.

18. Naša škola tento rok oslavuje 45. výročie. Čo by ste jej do budúcnosti zaželeli?

Želám jej veľa takých študentov, ako som bol ja. Takých, ktorí s láskou spomínajú na svoje stredoškolské časy. A pedagógom veľa energie a pochopenia pre mladých. ☺

Julka, II. A

VČERA ABSOLVENT, DNES UČITEĽ

Mgr. Viktor Zeher

1. V ktorých rokoch ste boli študentom nášho gymnázia?

Na našej škole som strávil ako žiak osem rokov, keďže som navštevoval osemročné gymnázium a bolo to v období od roku 2000 do roku 2008.

2. Čo vás viedlo k rozhodnutiu učiť na škole, ktorej ste absolventom?

Na žiacke roky strávené na našej škole mám veľmi pozitívne spomienky, a preto som sa rozhodol vrátiť sa sem a skúsiť to teraz z opačnej strany katedry a musím povedať, že to vôbec neľutujem.

3. Myslíte si, že sa naša škola posunula k lepšiemu od čias vášho štúdia?

V prvom rade musím povedať, že za ten čas sa škola úplne zmenila. Výrazne sa obmenilo zloženie pedagogického zboru, otvorila sa bilingválna sekcia, zmenil sa vzhlad školy, vytvorili sa učebne pre odborné predmety, žiaci majú skrinky namiesto šatní a takto by som mohol pokračovať ďalej. Udialo sa mnoho zmien a myslím si, že tieto zmeny predstavujú veľké plus pre školu aj žiakov.

4. Každý si rád zaspomína na študentské časy. Máte aj vy nezabudnuteľný zážitok?

Samozrejme. Tých zážitkov je určite viac, ale myslím si, že isto nikdy nezabudnem na náš plavecký výcvik v Taliansku, ktorý som absolvoval v septembri 2005. Celý týždeň strávený tam bol jeden mega zážitok. ☺

5. Pôsobia v súčasnosti v škole pedagógovia, ktorí učili aj vás?

Áno, v škole stále pôsobia učitelia, ktorí ma učili, a teda teraz sme kolegovia a je ich veru veľa. Spomenul by som určite pani profesorku Rodákovú, ktorá ma učila celých osem rokov a na jej hodiny dejepisu a občianky nikdy v živote nezabudnem.

6. Bolo ťažké zvyknúť si, že sa učitelia stali vašimi kolegami?

Ani nie. Aj keď spočiatku to bolo pre mňa trochu zvláštne, veľmi rýchlo som si zvykol.

7. Učíte dva cudzie jazyky, čo je určite náročné. Boli ste teda vzorným študentom?

Áno. Na vysvedčení som mal väčšinou čisté jednotky, občas sa pritrafila nejaká dvojka. So štúdiom som nemal nikdy problém a vzorné výsledky som si udržal aj počas štúdia na vysokej škole, ktorú som skončil s červeným diplomom a špeciálnym ocenením od rektora univerzity.

8. Ovplynulo vás gymnázium vo výbere vášho povolania?

Určite áno. Mnohí moji učitelia boli pre mňa inšpiráciou a keďže ma bavila cudzie jazyky, rozhodol som sa, že ich budem v budúcnosti vyučovať. Počas študijného pobytu v Nemecku som si neskôr vyskúšal aj prácu tlmočníka, no zistil som, že touto cestou sa nechcem uberať, a preto som sa potom jednoznačne orientoval na pedagogiku a didaktiku.

9. Mali ste počas štúdia svoj učiteľský vzor?

Mal som pozitívne aj negatívne učiteľské vzory počas štúdia a od každého som si niečo zobral. Medzi tie pozitívne vzory by

som určite zaradil pani profesorku Kušnírovú, ktorá má učila nemčinu a tiež už žiaľ nebohú pani profesorku Kronovú a v neposlednom rade už vyššie spomenutú pani profesorku Rodákovú.

10. Ako trávite svoj voľný čas?

Predovšetkým tak, že si užívam život. ☺ Venujem sa tomu, čo ma baví. Keďže sa rád zabávam, cez víkendy zvyknem ísť do klubov na party. Okrem toho sa stretávam s priateľmi pri káve a robím proste všetko, z čoho mám radosť.

11. Mnohí študenti vás pokladajú za múdreho človeka. Akú životnú múdrosť z vašich skúsenosti by ste im odkázali?

Určite by som chcel všetkým odkázať, aby boli v živote vždy sami sebou a nikdy sa nenechali obmedzovať obmedzenosťou, stereotypmi a predsudkami iných ľudí. Buďte kreatívni a hlavne autentickí.

Monika, I. BB

Mgr. Marek Tomášik, PhD.

1. Ste bývalým absolventom nášho gymnázia. Ako si spomínate na študentské časy?

Moje spomienky na gymnaziálne časy sú dávne i nedávne, príjemné i nepríjemné – a našťastie i nanešťastie veľmi selektívne. Našťastie preto, lebo by som určite nechcel mať 45-minútovú spomienku na každú jednu nudnú hodinu, ktorú som musel pretrpieť (žiadneho človeka predsa nebaví VŠETKO na svete). Nanešťastie preto, lebo tých záživnejších a zaujímavých bolo viac než dosť, ale

drvivá väčšina týchto hlbokých zážitkov mi už vyfučala z hlavy, a tak mám namiesto detailných spomienok len ťažko uchopiteľné pocity. Keďže sa náš mozog snaží v dlhodobej pamäti to nedobré vždy nejak potlačiť a prepísať tým dobrým, moje spomienky sú pozitívne. Skrátka, pri pomyslení na moje študentské časy sa mi hlavou točí jedno slovo: INTENZÍVNE. Bola to fáza hlbokých prvých zážitkov (detaily zatiaľ neprezdám) a extrémností (detaily neprezdám ani náhodou), ktorým sa len máločo v neskoršom živote vyrovná. Teraz sú tie štyri roky strávené na gymnáziu náhodnou kolekciou sladkokyslých cukríkov s bežnými príchutami „veselé“, „humorné“, „smiešne“, ale aj menej tradičnými, ako sú „tak trochu banálne“ a „fakt dosť trápne“. Každopádne vôbec neľutujem, že som ich všetky ochutnal.

2. Pôsobia na škole ešte pedagógovia, ktorí učili vás?

Malá hŕstka áno, mnohí však už nie. Ak si dobre spomínam, učil ma napr. Jožo Sokol, Paľo Králik a Csaba Perjéssy – všetci traja z nich ešte stále udržiavajú ideu kalokagatie na GT12 ako tak nažive (keby sa len žiakom chcelo cvičiť). Učila ma aj Katka Demjanovičová (vždy veselá a plná energie, čo sú z môjho pohľadu jedny z dôležitejších vlastností učiteľa), Evka Findoráková (matematika nebola veľmi mojou šálkou kávy, ale učil som sa, lebo aj moja mama učila matematiku, tak som nechcel byť v tomto smere úplný lúzer), Marika Kovaříková, Klára Maďarová (dnes sa často sám seba pýtam, prečo som sa jej ja zamľadá bál, keď je milá a je s ňou vlastne sranda), Danka Miňová (dlhé mesiace ma svojim spôsobom odrádzala od štúdia filozofie, ale nedal som sa) aj Alexander Štefanko

(fascinujúci živý príklad, ako sa jeden učiteľ vie krásne nezmeniť). Nakoniec som si však nechal tú najintenzívnejšiu spomienku: len minulý rok odišla do zaslúženého dôchodku pani profesorka Marika Sopková, s ktorou sme boli donedávna na GT12 niekoľko rokov aj kolegovia v jednom kabinete. Pre mňa to vždy bol aj bude človek, ktorý ma veľmi milým a nenásilným spôsobom naviedol na cestu, na ktorej ešte stále som: nakazila ma láskou k mystériám písaného textu a ľubozvučnosti rodnej reči. Nielenže som sa ešte stále z tejto nákazy nevylicil, ale pridružila sa mi k nej aj láska k anglickému jazyku a literatúre písanej v ňom. Inak povedané, za môj nízky príjem a spoločenský status teda vďačím hlavne Marike Sopkovej (hehe). Pri pokuse o vysvetlenie tohto paradoxu mi napadá trefný citát z Macbetha: „Lesser than Macbeth, and greater! Not so happy, yet much happier. Thou shalt get kings, though thou be none.“ Napriek môjmu nevysokému spoločenskému statusu sa cítim veľký. Napriek relatívne „nešťastnému“ a nezávideniahodnému zamestnaniu, sa cítim v práci naozaj šťastný. Kráľom nikdy nebudem, ale kráľom či kráľovnou možno raz bude jedno z mojich „detí“ (mojich dvoch synov nevynímajúc).

3. Bolo ťažké zvyknúť si, že ste sa po rokoch stali kolegami?

Sprvu áno, ale všetci moji bývalí učitelia boli ku mne hneď od začiatku veľmi milí a ústretoví. Veľmi si vážim prácu ľudí, ktorí ju robia vášnivo a moji bývalí učitelia to možno cítia podobne, čo je dobrý základ pre vzájomnú úctu a podporu.

4. Ktorý predmet ste mali ako študent najradšej a naopak, ktorý nie?

Najradšej som mal, samozrejme, hodiny, ktoré odpadli. O trochu menej som mal rád suplované hodiny (lebo sa počas nich neskúšalo), no a najmenej som mal rád tie štandardné. Nie, teraz vážne: vďaka PANI profesorky boli najlepšie hodiny slovenčiny (nie literatúry, lebo vtedy som bol ešte de facto negramotný barbar). Najhoršie boli predmety, ktoré ma z nejakého mne neznámeho dôvodu nebavili (teda všetko okrem slovenčiny, angličtiny a neskôr aj filozofie). Každopádne som sa snažil mať jednotky a dvojky bez ohľadu na to, či ma ten či onen predmet bavil, alebo nie. Naučiť sa dá takmer všetko – minimálne mechanicky. Zvláštne je, že s odstupom času si často hovorím, že som sa mohol učiť ešte o trochu viac, lebo by sa mi zišli veci, ktoré som v škole odignoroval, prezíval alebo prespal. Napríklad taká fyzika (s fascinujúcou pani profesorkou Tušanovou). Keďže som hodiny fyziky prežil bez intenzívneho učenia, nedávno som sa musel nanovo učiť základné veci týkajúce sa elektrických rozvodov, zásuviek a vypínačov, keďže som sa pustil sám do kompletnej výmeny rozvodov na chalupe. Našťastie ma elektrina kopla len dvakrát a relatívne slabo, inak všetko funguje ako hodinky.

5. Boli ste vždy vzorným študentom?

Ani nie. Vyrábal som si občas ťaháky (ale aspoň som sa pri ich výrobe aj väčšinu vecí naučil) a veľakrát som zariskoval a prišiel do školy nenaučeny. Človek je tvor lenivý, robí minimum toho, čo sa od neho očakáva. Výnimkou je to, že vás niečo naozaj nadchne. Vtedy zájdete až za svoje hranice na opačnom konci škály: že svojmu telu nedoprajete ani len

dostatočný spánok. To sa mi deje hlavne v poslednom čase.

6. Čo sa za tie roky na škole zmenilo?

Fúha, asi mnoho, ale je ťažké začať s niečím konkrétnym. Jednoznačne sa zmenil môj prístup k životu – intenzívnejšie vnímam čas a vážim si ho viac. Bezstarostnosti je oveľa menej, ale na druhej strane sa o to viac snažím nájsť radosť v „starostiach“ (napr. v práci alebo doma s deťmi). Škola samotná odoláva dekádam, resp. ide v mnohých smeroch s dobou v dobrom aj zlom. Za mnohé zlé veci, ktoré jej žiaci, rodičia i učitelia vyčítajú, nemôže samotná škola ani nikto konkrétny v nej. Každá škola je organizmus, ktorý je závislý na prostredí a má špecifické „bakteriálne“ zloženie. Profesorský zbor a prostredie na GT12 je unikátne a len veľmi ťažko porovnateľné s inými školami (aj preto nemám rád otázky typu „Mám dať syna/dcéru na vašu školu?“). Všetko má svoje pre aj proti: naša škola je priestorom slobody, ale každý si ju chtiac-nechtiac interpretuje po svojom; naša škola je infikovaná modernými technológiami, napr. WiFi, ale každý (učitelia i žiaci) si z nich berie len toľko, čo uzná za vhodné; naša škola napreduje v mnohých smeroch, ale reputáciu jej robia nielen učitelia, ale predovšetkým žiaci. V súčasnosti sklznú ľudia skôr k negativizmu, ako k tomu, aby na chvíľu zabudli na muchy a pochválili to, čo je chvályhodné. Ja sám nezabúdam na to, že som si túto školu vybral dvakrát, raz ako žiak a neskôr ako zamestnanec – a dvakrát v živote si táto škola vybrala mňa. Je to pre mňa signálom, že sa chceme navzájom, a to si veľmi vážim. V tomto našom aktuálnom vývojom štádiu je GT12 – hlavne vďaka veľkej dávke slobody a dôvery človeka voči človeku –

pre mňa to najlepšie miesto na prácu, aké si môžem priať.

7. Isté obdobie ste pracovali na vysokej škole FF PU v Prešove. Ako dlho ste tam učili? Prečo ste sa rozhodli zmeniť svoje pôsobenie?

Na Prešovskej univerzite som pôsobil asi 15 rokov. Je to dosť dlhý čas na to, aby sme sa ja a Prešovská univerzita rozhodli, či sa chceme alebo nechceme. Rozchody sú v živote oveľa bežnejšie ako zblíženia. Konkrétne dôvody si nechám nateraz pre seba, ale v ďalšom rozhovore (?) sa pokojne na toto spýtajte ešte raz.

8. Ste rád, že učíte na svojom materskom gymnáziu?

Hm, musím sa priznať, že áno. Mám rád nostalgiu. Aj keď ju mnohí ľudia vnímajú negatívne ako návrat k niečomu, čo sa nedá vrátiť, pre mňa je to fantastický pocit. Sú ľudia, ktorí minulosť neberú vážne a nie sú ochotní venovať jej energiu ani čas. Ja si myslím, že každý z nás je produktom (svojej) minulosti a zároveň produktom (svojej) budúcnosti. V prítomnosti trávime minimum času – buď snívame o tom, čo sme zažili, alebo o tom, čo by sme zažiť chceli. Návrat na GT12 bol pre mňa intenzívne nostalgický – a musím sa priznať, že ešte často je aj napriek tomu, že tu už učím vyše 5 rokov. Vynárajú sa mi hlboké spomienky na mnohé minulé zážitky z intenzívnych rokov môjho života. Úžasné na tomto mojom návrate do nenávratna (málokomu sa to totiž podarí) je však to, že sa môžem podieľať na premene toho, ako si moju školu pamätám, na to, akú by som si priať. To, čo mi predtým chýbalo, je priestorom, ktorý môžem teraz vyplniť. A robím to s veľkou čťou – a snáď aj dobre.

9. Je ťažšie učiť stredoškolákov či vysokoškolákov? Ako by ste zhodnotili vyučovací proces na gymnáziu v porovnaní s vysokou školou?

Na túto otázku je ťažké odpovedať – možno preto, že je odpoveď príliš jednoduchá. Každý typ študenta, typ prostredia, úroveň vzdelávania i vzťah medzi žiakom a učiteľom má svoje špecifiká. Učenie na vysokej škole ma nainfikovalo hrdosťou, pátosom a samolúbosťou, ktorej sa postupne snažím zbaviť. Byť kvalitným vysokoškolským profesorom nie je o nič ťažšia práca, ako byť kvalitným učiteľom na strednej či základnej škole. Práve naopak, na vysokej škole máte „voľnejšie ruky“, čo v sebe nesie veľké riziko, že stratíte pôdu pod nohami a všetko, čo robíte, vám bude pripadať „objektívne dôležité“. Nie je. Nič nie je objektívne dôležité – aspoň teraz si to myslím. Byť učiteľom na našom gymnáziu je pre mňa obrovská výzva i zodpovednosť, rovnako veľká ako to, čo som robil predtým na vysokoškolskej úrovni. V mnohých zmysloch robím to isté, čo som sa snažil robiť aj tam, totiž motivovať mladých ľudí k tomu, aby sa o niečo zaujímali a pracovali na sebe a našli si na každej strate času niečo hodnotné.

10. Rozprávate so svojimi deťmi po anglicky?

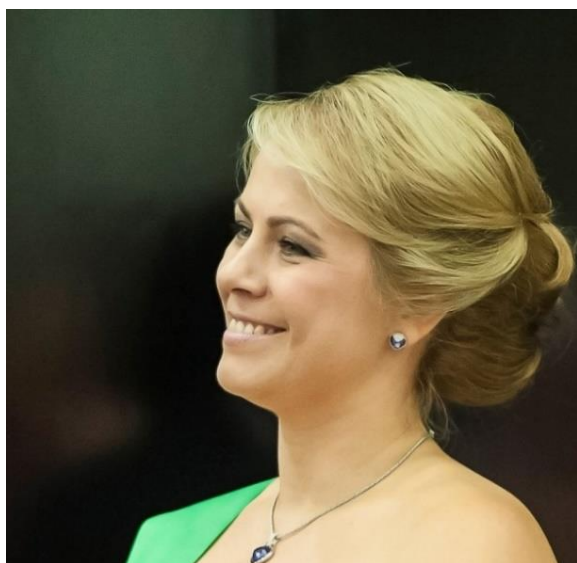
Nie, nerozprávam. Nerobím to z lenivosti, lebo angličtinu milujem a neskromne si myslím, že moje jazykové schopnosti a zručnosti súvisiace s angličtinou sú na vysokej úrovni. Môj rodný jazyk je mi však v tých najintímnejších životných situáciách najprirodzenejší. Hovoriť s vlastným dieťaťom v cudzom jazyku je možno moderný trend, ktorý má svoje výhody, ale ja nie som ochotný kvôli

bilingválnosti mojich detí obetovať to najdrahšie, čo je medzi nami. Ak som sa vedel naučiť cudzí jazyk ja, naučia sa ho aj moje deti, stačí sa pre ten-ktorý jazyk nadchnúť v detstve, potom to už ide samo a bez bolesti. Budem sa asi opakovať, ale naučiť sa dá takmer všetko. Prirodzene, niekedy to naozaj nejde bezbolestne, ale bolesť pri učení je symptómom toho, že ste si na učive nenašli nič, čo by vás nadchlo, a teda chyba nie je v učive alebo učiteľovi, ale v žiakovi. Ak sa moje deti nebudú chcieť učiť cudzie jazyky napriek

mojej vášni pre angličtinu a literatúru, bude ma to, samozrejme, trochu mrziť, ale ak niekto nechce, veľa s tým neurobíte. Tlačiť na pílu by bolo necitlivé. Ako citlivý učiteľ im dám päťku a budem ich motivovať k tomu, aby si niekde inde našli iného učiteľa a venovali sa niečomu inému (haha).

Katka, I. BB

Mgr. Martina Szillágyiová

1. Ste absolventkou nášho gymnázia. Prečo ste si vybrali práve túto školu?

Dá sa povedať, že moje rozhodnutie ovplyvnili moji spolužiaci. V čase, keď som ja končila základnú školu, bolo štúdium na gymnáziu limitované prospechom. Z troch končiacich tried sme boli len traja, ja a dvaja moji spolužiaci.

A keďže oni si vybrali Trebišku, tak som sa pridala aj ja.

2. Aké boli vaše študentské časy? Spomeniete si na najkrajší či najvtipnejší zážitok?

Študovala som v čase zlomových udalostí v našej krajine – november 89. Bolo to obdobie veľkých zmien v spoločnosti, ale aj v školách. Nezažili sme už zemiakové brigády či iné podobné aktivity. V prvom ročníku sme sa ešte museli učiť ruštinu, od druhého ročníka sme si už mohli vybrať aj iný cudzí jazyk. Rada si spomínam na stužkovú slávnosť. GT12 malo tradíciu spoločných stužkových slávností v Dome umenia. Bola to výnimočná udalosť. Bola by som veľmi rada, ak by sa naša škola vrátila k tejto tradícii, ktorá ju, okrem iného, svojím spôsobom symbolizovala.

3. Ktorý predmet ste ako študentka mali najradšej?

Jednoznačne to bol dejepis.

4. Spoznali ste počas stredoškolského štúdia učiteľa, ktorý ovplyvnil vaše ďalšie smerovanie či názory?

Áno, bola to moja pani profesorka dejepisu – Janka Turčíková. Už prvá hodina dejepisu na našej škole rozhodla, že sa chcem venovať dejinám. Pani profesorka Turčíková bola skvelou učiteľkou, famóznou rozprávačkou a je stále skvelým človekom. Bola pre mňa veľkým vzorom nielen profesijne, ale aj ľudsky. Keď som začala učiť na GT12, stala sa mojou kolegyňou a ja som sa snažila od nej načerpať čo najviac inšpirácie, pedagogických rád, ale aj ľudskej múdrosti. Dúfam, že sa mi to aspoň trochu podarilo.

5. Venovali ste sa nejakým mimoškolským aktivitám?

V tom čase mimoškolské aktivity nefungovali tak, ako ich poznáme dnes. Na strednej škole som študovala presne vtedy, keď sa riešila najmä politika, teda rok 1989.

6. Pamätáte si ešte na svoju prvú vyučovaciu hodinu v pozícii učiteľky?

Priznám sa, že si ju nepamätám. Ale určite som mala stres z veľkej zodpovednosti a náročnej prípravy.

7. Málokto o vás vie, že máte vyštudovaný latinský jazyk. Čo vás k tomuto predmetu priviedlo?

Bola to z núdze cnosť. Vtedy nebolo jednoduché dostať sa na vysokú školu. Existovala kombinácia predmetov dejepis a slovenský jazyk a literatúra, ale tú som študovať nechcela. Preto som sa rozhodla pre dejepis a latinský jazyk. A aj vďaka menšiemu počtu študentov bolo jednoduchšie sa na daný odbor dostať.

8. Čo vás vie u študentov najviac nahnevať a naopak, potešiť?

Nahnevať ma dokáže, keď študenti „podliezajú svoju latku“, čiže pracujú pod svoje možnosti. A potešiť ma dokáže, keď dostanem spätnú väzbu a z mojich žiakov

sa postupne stanú slušní ľudia. Myslím si, že im nielen odovzdávam vedomosti, ale ich aj vychovávam.

9. Vyučovať dejepis je náročné. Prečo ste si vybrali práve tento predmet?

Vybrala som si ho aj vďaka už spomínanej pani profesorke Turčíkovej, ale aj preto, že ma bavia dejiny, politika a všetky súvislosti medzi nimi.

10. Ktoré dejinné obdobie vyučujete najradšej?

Najradšej učím 20. storočie. Rovnako aj študenti ho majú najradšej. Práve toto dejinné obdobie najviac ovplyvňuje náš život a môžeme sa z neho najviac naučiť.

11. Čerpáte svoje vedomosti aj z historických kníh či filmov? Ak áno, aké to sú?

Určite áno. Mám rada českú filmovú tvorbu, ale v poslednej dobe ma najviac zaujala aj tá slovenská reflektujúca spoločensko-politické či historické témy z nedávnej minulosti i súčasnosti.

12. Čo by ste na základe vlastnej životnej skúsenosti odkázali vašim študentom?

Aby sa neporovnávali s okolím, aby pracovali na svojom osobnom raste, snažili sa dosiahnuť čo najvyššie ciele. Zároveň, aby neboli leniví, pohodlní, všímali si ľudí a svet okolo seba – skutočný, nielen ten virtuálny. V roku 2020 si budeme pripomínať 350. výročie úmrtia Jána Amosa Komenského, významného filozofa, teológa, pedagóga, spisovateľa, polyhistora i učiteľa národov.

Preto chcem tlmočiť odkaz študentom prostredníctvom slov Komenského, ktorý sa najviac obával, aby sme svoj čas nepremárnili a zanechal nám mnoho odporúčaní, ako život nielen nepremárniť, ale ako ho tiež dobre naplniť. Slovanmi Komenského, milí študenti, nekonajte pri svojich zámeroch podľa toho, čo je vám príjemné a pohodlné, podľa toho, čo vám

prináša zisk, ale konajte podľa toho, čo je potrebné a počestné, s ohľadom nielen na seba, ale aj na tých, ktorí žijú s vami a okolo vás. Pri každom konaní a každom svojom rozhodovaní si vážte viac poctivých pre ich poctivosť ako mocných pre ich moc.

Julka, II. A

ČO NÁS ZAUJALO

Man with the soul of a dragon – Skyrim

Mountains, mammoths and madmen. All of those can be found in the frigid wasteland of Tamriel, also known as Skyrim. The Elder Scrolls V: Skyrim, or simply Skyrim, is an open-world role-playing video game set in a fictional land, where the player can indulge themselves in expansive exploration, quests and even some decision-making. It was released by Bethesda Softworks on November 11, 2011 to critical acclaim.

Skyrim is a single player game in which you play as the legendary Dragonborn, a man with the soul of a dragon. The main quest follows the struggle between the Dragonborn and Alduin, a dragon prophesied to bring the End Times – basically the end of the world. The return of Alduin has some very negative implications for the citizens of Skyrim: his ability to bring old dragons back to life. The menace of Alduin's reign soon begins to engulf all of Skyrim. But, luckily for Skyrim, a Dragonborn appears at this crucial moment in time. Although ordinary men can slay mighty dragons, only the Dragonborn can absorb their souls, thus removing them permanently from existence. The main quest sees the Dragonborn's quest to vanquish this winged beast, which ultimately results in triumph for our hero.

The main quest is not the main appeal of Skyrim, however, as with almost all open-world games; the best parts lie in side quests and exploration. With a huge map (it takes almost an hour to get across) the player never gets bored and can choose

what they want to focus on. With over 150 unique locations dotting the landscape, such as castles or caves, the gameplay never gets dull. Cities, swamps, dells, crevasses, thick woods and many other biomes can be found in the land of Skyrim. As with any game, graphics and beautiful locations need to be complemented with immersive gameplay. Following the spirit of diversity, the choices the player can make as the Dragonborn are also very numerous. Levelling up lets you choose from over 100 abilities and there's nothing holding you back from exploring every inch of Skyrim, except for your own skill at the game. The 3 distinct play styles of the game are: Mage, Thief and Warrior. When playing as a mage, the Dragonborn is able to summon ice or fire to destroy his foes, or he can simply warp reality to his will. This is probably the most complex way of playing the game. The thief hides in the shadows waiting for opportune moments to strike either his enemies or the score – whichever you choose is up to you. The warrior gets by with brute strength, akin to real-life Vikings. Wielding an axe or a sword, the warrior can be a terrible sight to behold. The way you play doesn't have to be defined with one of these playstyles, as you can forge your own unique path. It all comes down to the way you like to play.

As many other digital products, Skyrim is by no means perfect, succumbing to multiple technical or creative problems due to its huge size. Finding a glitch or mistake is not uncommon, plus it must be admitted

that graphics from 2011 can seem a bit dated nowadays.

Skyrim is one of my favourite games of all time simply because you can do what you feel like doing. The huge power of choice means that it is very difficult to get bored of playing. But keep in mind that Skyrim might require an advanced computer to play at optimum efficiency (the amount of detail might easily cause crashing or lags). Nevertheless, if you are looking for an immersive game in which you can spend

hours on end and still be bewildered, I wholeheartedly recommend you give Skyrim a try.

Adam Sova, VIII. OA

Ťapákovci

Toto divadelné predstavenie je príbehom jednej rodiny, ktorá komicky opisuje život ľudí na našom území na prelome 19. a 20. storočia. Predstavenie sa odohrávalo v Historickej radnici dňa 4. 10. 2019.

Počas predstavenia som si uvedomila veľa spoločných znakov vtedajšieho i terajšieho života. Príbeh veľmi zreteľne a stručne opisoval problémy dnešných ľudí – lenivosť, ľahostajnosť, no i alkoholizmus. Osobne sa mi však páčilo to, ako samotný príbeh opísal aj rozdielne zmýšľanie ľudí, ktorí si prešli mnohými prekážkami osudu. V tomto príbehu to zosobňovala Anča – zmija (Lula Iványiová), trpiaca hendikepom, ktorý jej neumožňoval chodiť a taktiež sa zmierovala so zradou jej jedinej milovanej osoby. Svoj hnev a frustráciu sa snažila držať v sebe, no nie vždy sa jej to darilo a svoje negatívne emócie si krotila na ostatných členoch

rodiny, a to hlavne na Miškovi (Radko Konečný), ktorému odopierala jeho milovanú Katu.

Na tomto divadelnom predstavení by som najviac ocenila scenár (Ondrej Šulaj) a herecké výkony. Mala som česť v tomto predstavení vidieť známych slovenských hercov, ako napríklad Mareka Majeského (Paľo) či Maja Labudu (Čakaj). No napriek tomu, že ich výkon bol skvelý, najviac by som ocenila výkon, pre mňa doteraz neznámeho herca, Erika Peťovského (Ďuro), ktorý hral pomerne hlúpu a komickú postavu, no práve túto rolu stvárnil perfektne. Vcelku by som tento príbeh od predstaviteľky slovenského realizmu zhodnotila veľmi pozitívne a určite ho odporučila tým, ktorým sa páčia kvalitné divadelné predstavenia.

Vivien Vámosová, IV. OA

VLASTNÁ TVORBA

Láska

Od primitívneho praveku až po dnešnú super modernú dobu, láska nás sprevádza na každom kroku. V posledných rokoch jej podoba prešla mnohými updatmi. Od posielania správ poštovým holubom až po facebookove vzťahy. Aj preto sa názory ľudí, ktorí žili v rozdielnych dobách, líšia. Starí rodičia nikdy nepochopia lásku našich rodičov a tí zasa nepochopia tu našu a my nebudeme chápať lásku našich detí. Láska ako aj všetko ostatné sa prispôbuje dobe. Preto láska býva veľakrát urýchlená, nedomyslená a ľudia si jednoducho v tom množstve povinností nevedia nájsť čas jeden na druhého. Každý by sa mal raz za čas zastaviť a porozprávať sa o problémoch aj toho druhého. Keď sa

opýtali v jednom rozhovore staršieho páru, ktorý žije spolu už vyše 60 rokov, ako je to možné, že sú tak dlho spolu, odvetili: „Žili sme v dobe, kde každý problémy riešil a nie sa pred nimi skrýval.“ To, že ľudia problémy neriešia, je veľký problém. Preto sa mnohí v dnešnej dobe tak často rozchádzajú a rozvádajú. Obyčajné slová vedia vyriešiť mnoho a ľudia by sa mali medzi sebou viac rozprávať tvárou v tvár. Láska funguje ako taký kvet, ktorý musíme pravidelne polievať, pretože ináč zvädne. Každý by podľa mňa mal niekedy poliať ten svoj kvet, vyjsť zo svojej komfortnej zóny a urobiť radosť tomu druhému. Je úplne jedno, či ide o vzťah medzi partnermi, rodičmi a ich deťmi alebo starými rodičmi.

Patrik Adamec, VI. OB

Jarná príroda

Je ráno. Ráno, v ktorom sa zobúdzajú celá príroda aj ja s ňou. Vo vzduchu cítiť, že sa pomaly začína jar. Operení migranti vracajúci sa z teplých krajín, skoro ráno budia svet svojim štebotavým spevom. Ostré a kostrbaté zimné slnko má čoraz jemnejšie a svetlejšie lúče hladiace celú krajinu vôkol. Svojimi zlatými lúčmi mi zasvietilo do okna a prežiarilo aj môj svet snov. Hneď po zobudení utiekám k oknu, neviem sa nasýtiť pohľadom na prebúdžajúcu sa rannú prírodu. Stromy po dlhšej a krutej zime vymenili svoje biele

snehové pyžamo za zelené rúcho a vtáčiky si v ich korunách stavajú nové hniezda, lebo počas zimy im silný vetrisko mnoho hniezd chtiac či nechtiac zhodil. Kvietky už otvárajú svoje kalichy a vystavujú ich usilovným včeličkám. Motýle šantia v tráve a ich pestrofarebné krídla skrášľujú celú širu lúku. Srnky sa vracajú späť do lesov, nie sú nútené zháňať potravu na poliach a pri dedinách. Ranné mrazy postupne odchádzajú, aby nepoškodili mladé rastlinky. Snehové vločky vystriedali dažďové kvapôčky, ktoré

zavlažujú všetky rastlinky a stromčeky, tým im pomáhajú dostať sa čo najbližšie k nebu. Keď sa podarí slniečku prebrať skrz ťažké čierne mračná a zasvietiť na padajúce kvapôčky, objaví sa farbený pozdrav z neba, dúha. Tieto úkazy patria medzi najkrajšie prejavy mladej jari. Jar pomáha mnohým rastlinám aj živočíchom zotaviť sa z krutej zimy

a nabrat' mnoho síl do nového roka. Preto sa aj my vyberme na jar do prírody, aby nás jarné slnko taktiež naštartovalo a nabilo energiou po dlhej chladnej zime.

Samuel Vilim, II. A

Prebudenie

Ráno, keď vstanete,
to proste vycítite,
že príde niečo nečakané,
čo vás už nikdy nedostane.
Tá udalosť sa približuje
a vaše znepokojenie pokračuje...

Jedlo už nie je rovnaké,
oblečenie zrazu priveľké.
Keď viete, že to prichádza
a váš čas už nadchádza.
A keď sa to stane,
už to neprestane.

Neskôr sa zobudíte,
že to bol sen, zistíte,
schýľuje sa k ďalšiemu dňu,
aj vy raz spadnete ku dnu.

Alexander Kristián Smolko, VIII. OA

Vykúpenie

Miestnosť zaliala tma,
prepadlo nás zúfalstvo a strach.
Život sa rúcal ako domček z karát,
s hlasmi temnoty však
nechcem byť kamarát.
Svetla na konci tunela niet,
spomíname na množstvo krásnych liet.
No vtom sa niečo zmenilo,
a svetlo miestnosť zaplnilo.
Do života vkročil neznámy jas,
tento zázrak prajem každému z vás.
Zrazu nás hrialo už len teplo,
krása a šťastie nás osleplo.
Láskou zaliali sa naše srdcia,
tma a beznádej sa pomaly lúčia.

Sofia Rafaelová, VIII. OA

Splnený sen

Celé dni na spoločné fotky hľadím,
dary od teba ešte stále strážim.
Lenže ty na mňa ani nepozrieš,
že mi veľmi chýbaš ani nevieš.

Nič si neprajem viac,
než byť s tebou zas.
Čas si želám vrátiť,
nikdy ťa už nechcem stratiť.

Už prešiel celý rok,
ku vzťahu chýbal iba krok.
No ja stále iba na teba myslím,
neviem sa zmieriť s tým.

Jedného dňa prišiel on,
srdce mi bije s ťa zvon.
Skutočne ma ľúbi,
už sa pre lásku viac nesúži.

Milujem jeho komplimenty,
sladšie sú než tortové komponenty.
Srdce mi hovorí jasno,
že toho pravého našlo.

Lucia Tkáčová, VIII. OA

Jul

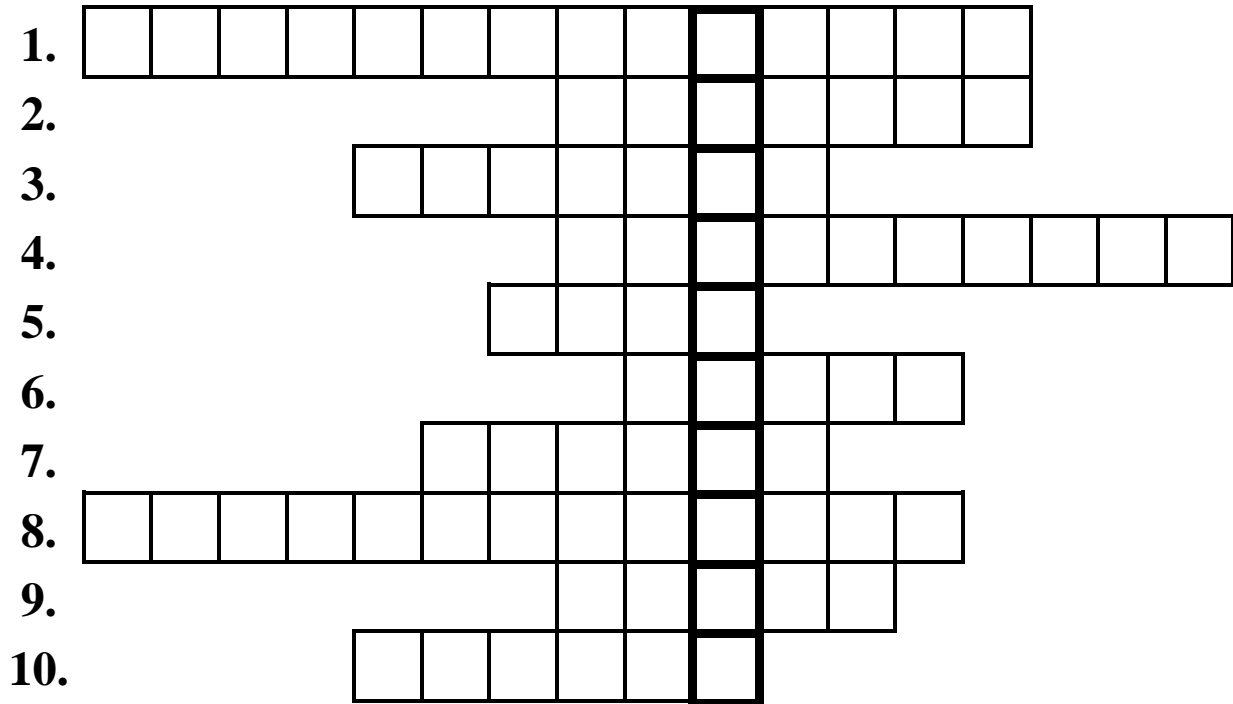
Jul tid er den beste tiden på året. Vi får gaver, baker kaker og tilbringer god tid med vår familien. Jeg liker snø mest på jul. Jeg kan bygge snømenn i det, skape engler eller kaste snøballer. Juletiden er magisk. Vi kan føle ro og lykker fra hvert hus. I vårt hus vi spiser kokt kylling eller fisk og drikker vann eller vin først. Jeg drikker ikke vin. Jeg er for ung til å drikke vin, så jeg pleier å drikke juice eller vann. Etter

middagen vi åpner gaver. Pleier skaper jeg gaver. Jeg lager armbånd, fotoalbum eller lys. Så ser vi på film. Min familie elsker gamle tsjekkiske filmer. Pleier vi ser „Popelka“ og „Pelišky“. Jeg kjenner hver linje fra „Pelišky“. Jeg elsker jul. Ikke for gavene eller snøen, men for tradisjonen den bringer.

Alexandra Ivasenková, V. OA
(DofE – rozvoj talentu, nórčina)

ZABAVME SA

1. Zu Weihnachten kaufen wir Geschenke und legen sie dann unter den _____.
2. Ich habe eine Schwester und sie ist die _____ von meiner Mutter.
3. Eine pyrotechnische Darsterlung am Himmel ist typich z. B. fur das _____.
4. Der Vater meiner Mutter ist mein _____.
5. Ich muss ein Kleid oder einen _____ zur Arbeit tragen.
6. Meine Mutter mag Blumen, also ich habe ihr _____ gekauft.
7. Zum Lesen bracht man eine _____.
8. Wenn man leding ist, ist man _____.
9. Wenn man nicht werheiratet und nicht geschieden ist, ist man _____.
10. Im Winter trage ich Handchuhe und eine _____.

Bemerkung: 4. ß =SS; 10. Ü = UE

BUCHSTABENRÄTSEL

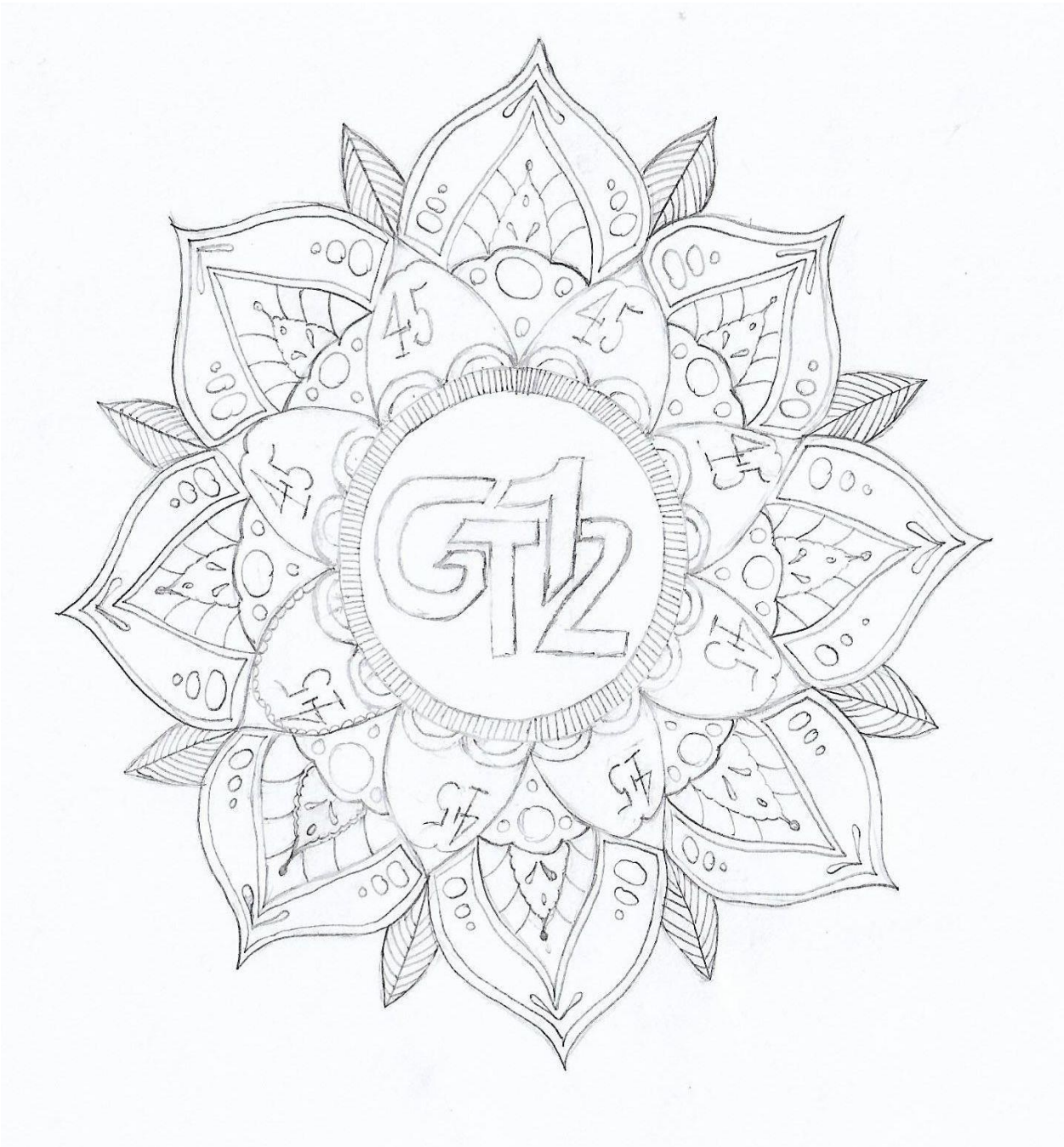
In diesem Buchstabenfeld sind jede Menge Begriffe versteckt. Sie finden diese, indem Sie die Buchstaben von links nach rechts, von oben, von unten oder auch diagonal durchsuchen. Die Wörter können sich auch überschneiden.

D	A	S	E	B	E	S	T	E	G	N	P	I
Z	S	M	L	I	E	B	E	N	N	R	I	S
U	L	T	V	E	N	R	R	I	U	H	S	T
E	E	K	N	U	F	E	W	E	N	O	T	E
R	G	A	E	A	N	E	G	R	H	N	D	N
S	N	I	S	F	G	E	U	P	C	E	E	T
T	E	E	L	I	L	E	R	R	E	H	A	O
M	A	E	T	E	Z	L	R	E	R	C	L	M
E	E	L	I	T	S	S	C	S	E	B	H	A
R	A	R	I	O	I	E	A	S	B	E	S	T
F	A	R	K	N	E	M	Z	U	M	A	D	E
N	U	H	Z	U	S	C	H	N	I	T	T	X
T	S	R	I	F	R	A	B	G	E	S	N	T

ASBEST, BERECHNUNG, EDAM, ENGELS, ERPRESSUNG, FALTING, FIRST,
FUNKE, GEINE, GEWINN, IRAN, LEER, MAEHER, MERKUR, MITTEN, NAGER,
NOTE, PRUEGELEI, RHONE, RITZE, STAEBCHEN, TEXT, TOMATE, ZUERST,
ZUSCHNITT

Die übrig gebliebenen Buchstaben ergeben ein Zitat von Menander.

OMALOVANKA GT12

*Gymnázium
Trebišovská 12
Košice*

www.gt12.sk